

Bước vào tim em nhẹ nhàng như thế

Contents

Bước vào tim em nhẹ nhàng như thế	1
1. Chương 01	2
2. Chương 02	3
3. Chương 03	5
4. Chương 04	7
5. Chương 05	9
6. Chương 06	10
7. Chương 07	12
8. Chương 08	14
9. Chương 09	16
10. Chương 10	17
11. Chương 11	20
12. Chương 12	21
13. Chương 13	24
14. Chương 14	25
15. Chương 15	27
16. Chương 16	28
17. Chương 17	29
18. Chương 18	31
19. Chương 19	32
20. Chương 20 End	34

Bước vào tim em nhẹ nhàng như thế

Giới thiệu

Sáng tác: MOSSY Thể loại: hiện đại, lãng mạn, viễn du (về game online) ”-Mưa, chúng ta đi kết bái

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/buoc-vao-tim-em-nhe-nhang-nhu-the>

1. Chương 01

Chương 1

Mưa, chúng ta đi kết bái nào.

Đáp lại là một icon mắt sáng lung linh:

- Thiệt hả?
- Thiệt chứ sao không, chúng ta làm huynh muội tốt.
- Oạch!

Tiểu Mỹ biết Mưa thích đi kết bái kiểu khác kia, nhưng cô không thích kết hôn trong game, vì nhiều lý do.

Mưa để Tiểu Mỹ đặt danh hiệu sau đó lấy lại tâm trạng vui vẻ rất nhanh:

- Tạm thời cứ làm huynh muội tốt đã, sau này tính tiếp.

Dạo này cứ lên game là Tiểu Mỹ lại cùng nhóm với Mưa, sau đó cùng nhau đi làm Q(*). Trong game Tiểu Mỹ đang chơi, khi người chơi đạt đến một đẳng cấp nào đó, thì sẽ được giao ột số nhiệm vụ ở những bản đồ khác nhau, với độ mạnh tăng dần vẫn gọi là Q map. Đẳng cấp hai người không chênh lệch mấy, nên mỗi khi có Q map đều chờ rủ nhau đi làm cùng cho nhanh.

- Tiểu sư muội, sau này phải ngoan nghe lời đại sư huynh mới được.

Tiểu Mỹ cười khoái chí:

- Thế thì đại sư huynh phải ra dáng một tí, đừng suốt ngày như trẻ con.

Nhân vật của Tiểu Mỹ trong game Thiên Long Bát Bộ là một nữ hiệp phái Tiêu Dao. Trong game có tới chín môn phái, mỗi môn phái có một màu sắc, linh thú cũng như hình ảnh tượng trưng trên trang chủ giới thiệu, tha hồ lựa chọn. Khi ấy cô mới chấp chững vào chơi thử, không có hiểu biết gì nên chọn môn phái hoàn toàn dựa theo cảm tính. Chọn Tiêu Dao vì đơn giản là thích màu xanh lá cây, thấy hình quảng cáo đẹp thế là nhào vô. Cô thuộc mẫu người lãng mạn điển hình, bước vào game đã hy vọng tìm được một tình yêu vượt qua không gian và thời gian, xây dựng một cuộc sống thật nên thơ và vui vẻ, thế nhưng lại trốn như chuột mỗi lần có người rủ lấy chồng, đúng là tự mình mâu thuẫn.

Võ công trong game lại có hai dạng là thiên về ngoại công, nghĩa là lượng máu rất cao, mỗi lần đánh đều áp sát mục tiêu để ra đòn. Phái như của Tiểu Mỹ thiên về nội công, chuyên đứng từ xa tung chiêu, nhưng lượng máu lại ít, nếu bị áp sát lại đánh thì nhanh chết hơn.

Môn phái của Mưa lại chuyên về ngoại công, vì thế mỗi lần đánh quái, đều do Mưa đi lừa một đám về để Tiểu Mỹ đặt bẫy.

- Mỹ thích nhất là mỗi khi bấy nổ bọn quái lại lửa cháy rừng rực trông rất bắt mắt.

Mưa lắc đầu lè lưỡi.

- Sở thích của Mỹ thiệt là quái dị mà.

Trong lúc đang tranh thủ lượm đồ do đánh quái rớt ra, Tiểu Mỹ liến thoắng kể chuyện:

- Hội độc thân trong diễn đàn họ cười hơi bị nhiều rồi á Mưa. Hôm trước Yưu với La Hán cưới nhau, khác server nhưng Mỹ cũng lập một acc bên kia chạy qua tham dự, vui lắm.

- Thế sao Tiểu Mỹ không cưới đi?

Tiểu Mỹ gửi tới một mặt lè lưỡi, sau đó ngẫm nghĩ vào bảo:

- Lát chúng ta đi hẹn hò.
- Uk.

Nói đi hẹn hò ở đây là đi làm Q liên hoàn Khiêu chiến đào hoa trận. Đầu tiên phải lập tổ đội hai người một nam một nữ tới NPC(*) Gia Cát để nhận nhiệm vụ, sau đó đi gặp NPC dàn trận để khiêu chiến. Khi khiêu chiến thành công sẽ nhận được mảnh đá Tam Sinh Thạch - đọc nó sẽ cho biết kiếp trước của hai người. Tiểu Mỵ vốn là người màu mè, rất thích lúc dàn trận có vòng tròn bảy màu bắt mắt. Lúc hoàn thành nhiệm vụ lại có thể nhận được pháo hoa. Nói trong game có hai việc cô ưa thích nhất, chính là xem bắn pháo hoa và học nấu nướng, nên ngày nào cũng vừa rủ vừa ép Mưa phải đi cùng. Trong lúc đang tung tăng đến chỗ Đào Hoa Yêu - NPC dàn trận, Tiểu Mỵ vui vẻ thú nhận:

- Chỉ có đi với sư huynh là thắng, còn đi với người khác toàn thua thôi.

- Á, Tiểu Mỵ giỏi thật, Mưa thì chẳng đi với ai ngoài Mỵ, thế mà có người lại lén lút đi hẹn hò với người khác.

Tiểu Mỵ lè lưỡi:

- Hẹn hò công khai chứ lén lút hồi nào, vì đi với Mưa lúc nào cũng nhận được “Lam sắc duyên phận ấn chứng” không hà, khi nào mới có đủ bộ năm màu để đổi phần thưởng chứ.

Mưa lắc đầu không biết nói gì. Tiểu Mỵ của cậu lúc nào cũng là người khoái mấy thứ mới mẻ. Mỗi lần nghe Q nào mới mới, lập tức đi làm ngay, cốt để xem phần thưởng là gì. Phần thưởng của mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ đọc duyên phận kiếp trước là một quyển ấn chứng. Thu thập đủ năm màu ấn chứng Xanh Đỏ Tím Vàng Trắng, có thể đổi được phần thưởng đặc biệt. Mưa cũng chưa biết phần thưởng đó là gì, thầm nghĩ trong bụng chắc lại một chiêu của nhà phát hành dụ dỗ mấy kẻ ham vui như Tiểu Mỵ.

- Mỵ thu thập được 3 màu rồi, còn thiếu Trắng với Vàng nữa, nhất định phải kiếm đủ. - Tiểu Mỵ nói kiên quyết.

Mưa thoáng chút không vui, nói vậy, Tiểu Mỵ kiêu gì cũng lại rủ một đám acc nam khác đi “hẹn hò” cùng. Mưa nói kiểu giận dỗi:

- Hẹn hò với nhiều người như vậy mà Mỵ không chán à?

Tiểu Mỵ đáp buồn xui:

- Chán chứ, vì nhiều người chưa đi bao giờ, nên toàn thua. Mà mới thua hai ba lần là họ nản, xong toàn đòi về thôi. Như sư phụ của Mỵ á, hai lần khiêu chiến thua là ổng bỏ trốn luôn, rủ thế nào cũng không chịu đi nữa.

2. Chương 02

Chương 2

Hàn My cầm acc câu cá, sau đó nằm lăn lóc ra giường cười khoái chí. Câu cá trong game rất đơn giản, chỉ việc cầm cần câu ra đứng ở bờ sông, sau đó chờ cá chui vào túi, người chơi không cần ngồi ở máy tính. Câu cá ngoài nhận được cá để làm nguyên liệu nấu nướng, còn nhận được tư tuyến để làm nguyên liệu may vá, Tiểu Mỵ- nhân vật của Hàn My trong game rất siêng khoản này.

Ba đứa trong phòng nhìn nhau, sau đó nhìn cô với vẻ thương cảm thấy rõ. Cô chỉnh đốn lại tư thế, sau đó lườm lại:

- Bọn mày không phải nhìn tao với ánh mắt tội nghiệp đó đâu.

- Đừng có nín váy bọn tao kêu khóc vì năm cuối ra trường tới nơi rồi mà còn ế chổng gọng nhá. Suốt ngày ôm lấy cái máy tính thế thì thời gian đâu mà đi hẹn hò nữa.

Hàn My nhảy phốc sang ôm lấy eo Bảo- cô bạn cùng phòng rồi diễn một màn kêu khóc thảm thiết, mỗi tội không có tí nước mắt nào.

- Ôi chị Bảo ơi, làm thế nào đây, bố mẹ ở nhà đã sắm cho em một anh, mà em cứ mỗi lần nhìn tới là muốn vượt biên bỏ trốn khỏi Việt Nam. Cho nên em thà kết hôn với một anh trọc đầu trên mạng còn hơn là phải lấy chồng thật. Hãy hiểu cho em đi mà.

Bốn đứa cùng phòng nhập học một năm, mỗi đứa một vùng, học ngành không liên quan, nhưng càng ở cùng nhau càng thân nhau hơn cả chị em ruột. Hai người Linh và Ngọc đã có người yêu, còn Bảo, thậm chí đã được sắp xếp để ra trường là cưới. Chỉ còn sót lại một mảnh Hàn My lạc loài, chỉ lo hẹn hò online, chẳng bao giờ thấy dặt thằng cha nào về giới thiệu, khiến cả phòng còn nóng ruột hơn cả phụ huynh thân sinh.

Linh đang lúi húi viết viết kể kể, cũng phải ngẩng đầu lên bĩu môi một phát:

- Mà mà ế á, cứ mang đơn đi mà kiện FPT. Chả hiểu cái trò đâm chém ý có gì hay ho mà suốt ngày dúm mũi vào. Khóa luận đã viết xong chưa, ngồi đó mà hí hửng.

- Dạ, em còn phần kết luận nữa thôi, tuần sau đảm bảo là xong. Dưng mà em cứ phải chơi game mới thấy có hứng thú để sáng tác cơ.

Ngọc vừa giặt quần áo vào, nghe thế dở khóc dở cười:

- Khóa luận tốt nghiệp mà mà nói sáng tác, thầy cô hướng dẫn mà nghe được thì không đập đầu vào tường cũng hơi lạ đó.

- Phải như thế mới không bị áp lực đè bẹp chứ. Mà mọi người nghe chuyện á khỏi trường mình tự tử suốt chết vì chưa?

Bàn luận xôn xao về chuyện linh tinh lang tang một lúc xong, Hàn My tranh thủ quay lại game bỏ thêm mồi câu, thấy kênh PM (tin nhắn riêng) là một đồng chữ cao cả thướt. Tin nhắn Bang phái của Cô Độc:

- Chạy thương nhân không anh em, bang chủ kéo cả hội kìa.

Nói thầm của Diệp Diệp:

- Mày ơi sao tớ chạy hai chuyến rồi mà vẫn chưa full ngân phiếu thế này.

Nói thầm của Bang chủ:

[TamMao] Tiểu Mỳ, chạy thương nhân không, tớ kéo nào?

[Bang phái] [Lookat] Tiểu Mỳ đâu nhỉ, bình thường ham kiếm tiền lắm sao chưa thấy mặt mũi?

Còn lại toàn của Mưa, nếu loại trừ một loạt spam na ná nhau, thì đại khái là:

- Mỳ ơi, có đó không, đại sư huynh có cái này hay lắm.

- Alo, qua Dạ Tây Hồ nào.

- Câu cá gì mà chăm chú thế.

Tiểu Mỳ kiểm tra dữ liệu thấy Mưa đang ở Thương Sơn, bèn bật bản đồ lên thì thấy chấm xanh lá ở ngay cạnh mình, mới vội vàng mở F12 lên. Mỗi nhân vật trong game đều có tên do người chơi tự đặt, ngoài ra còn danh hiệu mà hệ thống tặng ổi lần hoàn thành đủ nhiệm vụ hoặc tham gia vào một tổ chức bang phái nào đó. Như của Tiểu Mỳ khi hoàn thành đủ cống hiến cho sư môn là “Tiêu Dao hiệp nữ”, sau đó khi tham gia vào bang Tam Mao lại có thêm danh hiệu “Tam Mao bang chúng”, khi làm xong nhiệm vụ tiêu diệt bọn ác tặc phản loạn lại có danh hiệu “Bình tặc đội trưởng”. Tùy người chơi lựa chọn mà có thể hiện lên đầu mình danh hiệu nào. Đồng thời cũng có chức năng ẩn hết tên nhân vật khác trong game, có thể ẩn luôn cả người xung quanh, chỉ nhìn thấy trên màn hình mình ta một cõi.

Tiểu Mỳ có một tật xấu, đó là hay bị hoa mắt. Mỗi lần thấy giao diện game có nhiều nhân vật, trên đầu mỗi nhân vật lại là tên gọi và danh hiệu, lại còn một đồng tròn thú đi kèm với đủ các loại kí tự cao quý, là cô lại hoa hết mắt mũi, nên hầu như lúc nào cũng F11 để ẩn tên nhân vật đi, có khi thì F12 để ẩn nhân vật luôn. Nay mở lên mới thấy một bóng dáng ngay cạnh mình. Cô cười đẩy về hồi lỗi:

- Sư huynh à, Mỳ mãi nói chuyện với mấy người cùng phòng.

- Ủ.

- Mưa bảo có cái gì hay lắm cho Mỳ coi hả?

Lập tức trên bầu trời xuất hiện 1 đám sáng lóa đủ màu lấp lánh. Tiểu Mỳ thích quá reo lên:

- Pháo hoa!!!

- Ủ, hoàn thành nhiệm vụ Xin chữ kí được tặng đó.

- Khi này rủ Mỳ qua Dạ Tây Hồ là để coi bắn pháo hoa hả?

- Ủ, cảnh ở đó ban đêm nên đẹp hơn.

Tiểu Mỳ run rẩy nói:

- Nhưng ở đó họ hay chém nhau lắm. Mỳ sợ chết nhất á.

Pháo hoa vừa tan, Tiểu Mỳ đột nhiên nói một câu phá hoại khung cảnh:

- Mỳ chạy thương nhân kiếm tiền đây, bang chủ kéo.

Nhiệm vụ thương nhân là nhiệm vụ mua hàng hoá giá thấp từ thành này mang sang thành khác bán giá cao để kiếm tiền. Hôm nay là thứ bảy, ngày thương nhân sẽ thu lợi gấp đôi thường ngày. Hơn nữa Bang chủ của Tiểu Mỳ trang bị một con thú cưỡi rất xịn, trong bang vẫn gọi đùa là xe bus siêu tốc, lúc rảnh rồi lại kéo mọi người.

- Ủ, vậy Mưa cũng về chạy thương nhân đây.

3. Chương 03

Chương 3

Nói về chuyện chạy thương nhân, cũng là một chuyện rất buồn cười của Tiểu Mỳ. Nghe nói đây là hoạt động kiếm ra tiền, nên hăm hở xin một chân. Khi làm nhiệm vụ thương nhân không được sử dụng thú cưỡi, cũng không được sử dụng các trạm vận chuyển mà chỉ dùng đôi chân. Hôm đó là lần đầu tiên chạy bộ quãng đường xa như thế, mua bán mặt hàng gì, giá cả thế nào đều không biết. Chạy chuyển đầu tiên về đã lập được kỉ lục Lâu và Ít nhất trong lịch sử Bang. Nhưng lúc ấy thấy được ba vàng một chuyến là cũng đã nhiều rồi, nên hăm hở chạy suốt một buổi.

Mỗi lần trả thương nhân, thông báo của hệ thống về số vàng Tiểu Mỳ kiếm được cho bang đều khiến mọi người cười đến nứt ruột. Thậm chí Nội vụ sứ - chuyên lo việc sắp đặt công việc của bang là Lookat nóng tính đã dọa nếu không chạy được nhiều hơn sẽ cắt chức Thương nhân khiến Tiểu Mỳ bé nhỏ sợ đến vã mồ hôi.

Hôm ấy Hàn My đập đầu vào gối mấy lần và kêu lên thảm thiết:

- Tại sao ta học kinh tế bốn năm, xếp top 5 của lớp một trăm năm mươi người, mà chạy thương nhân lại thua cả một học sinh cấp 2 thế này?

Mấy ngày sau vẫn còn bị tay Lookat dọa cắt thương nhân tiếp, vì số vàng chạy được vẫn lên xuống thất thường. Mà tay này hồi trước từng hỏi cưới Tiểu Mỳ đó nha. Hồi ấy đang làm Q ở bản đồ Võ Di thì gặp nhóm của Lookat, Tiểu Mỳ xin vào nhóm. Sau đó vừa đánh quái vừa nói chuyện một lúc, Lookat hỏi Tiểu Mỳ có cưới không.

Tiểu Mỳ lần đầu tiên được tỏ tình, lại chớp nhoáng và nhanh lẹ như thế khiến mắt còn không kịp chớp đã vội chối bay chối biến. Sau đó gia nhập Bang, không ngờ gặp lại, Lookat vẫn còn giễu Tiểu Mỳ cái vụ: “Dạ

không anh ạ, em đợi lên 9x mới cưới.” Nói rằng với kiểu quanh năm suốt tháng chạy lung tung mấy cái map đào khoáng hái được với câu cá thì đến khi Thiên Long Bát Bộ sập rồi Mỹ vẫn chưa lên nổi 9x. Hic.

Tiểu Mỹ lĩnh ngân phiếu và mua hàng xong, chờ một lúc thì đã thấy xe bus của bang chủ phóng như bay tới, bèn gia nhập hội vịt bám đuôi theo sau.

[Bang phái] [TamMao] Cứ tưởng Tiểu Mỹ hôm nay nghỉ kiếm tiền.

[Bang phái] [Cô Độc] Tiểu Mỹ mà không chạy thương nhân thì thành mình sập mất, cười gian ác.

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Tớ một ngày không chạy được một chuyến, cảm thấy tay chân ngứa ngáy, ăn không ngon ngủ không yên.

Tiểu Mỹ tính tình vui vẻ, lại không quen im ắng, mỗi lần chạy thương nhân buồn chán, đều lên kênh Bang tám chuyện đến đổ thành sập đê. Lúc đầu mọi người hãi hùng trốn mất, còn bị bao nhiêu là người phê bình “Nói nhiều” “Nói ít thôi” “Nói gì lắm thế” “Khiếp quá bà tám ơi”. Tiểu Mỹ tiếp thu được một lúc, lại bắt đầu râm ran trò chuyện lại khiến chẳng ai còn hơi sức mà can ngăn. Lâu dần thành quen, nếu chạy thương nhân kiểu gì cũng gù Tiểu Mỹ vào nói chuyện cho đỡ chán.

Bang chủ chắc nhìn nhận theo chiều hướng tích cực, thấy nhân tố như Tiểu Mỹ có thể nói chuyện từ đồng hoang sang đồng rậm, gặp ai cũng bắt chuyện được, có tiềm năng kết nối mọi người, nên lại càng tích cực vun đắp. Thế là Tiểu Mỹ nhà ta nghiêm nhiên trở thành chân Nói chuyện viên của Bang. Cô lại thích mấy vụ học nghề, chế được, nấu nướng, trồng trọt, câu cá được cái gì ngon đều mang ra mời mọi người, thật không có đường nào đi vào tim nhanh hơn đường dạ dày nên dần dần mọi người không bị ác cảm cái tính lắm lời nữa.

Đang hoa mắt vì xe bus của bang chủ thì Tiểu Mỹ liếc thấy bóng người đội nón cùng đường. Vội vã bật kênh riêng lên.

- Sư huynh, vừa thấy sư huynh chạy qua.
- Ủ, xe bus của bang Mỹ thiệt lợi hại, đã bỏ xa ngựa gỗ bang Mưa rồi.
- Hôm nay thương nhân được nhiều tiền, Mỹ sẽ nâng tâm pháp kịp Mưa à coi.

Đáp lại là một mặt cười vui vẻ.

Nhân vật Tiểu Mỹ đang ở cấp độ thấp, tâm pháp cũng lè tè. Tâm pháp chính là trình độ võ học của sư môn mà người chơi có thể bỏ kinh nghiệm và tiền bạc ra để học. Tâm pháp càng cao thì sức đánh ra càng mạnh.

Hôm trước mọi người trong Bang rủ đi tỷ võ trên Lôi đài một chuyến, rốt cuộc thua cả người thấp hơn 10 level, lại còn thua hết sức ngờ ngạc nhiên.

Sau Cô Độc tốt bụng mới âm thầm bày mưu:

- Nội công như Mỹ phải đánh xa, chạy ra xa và tung chưởng, đừng để ngoại công áp sát, nó chém vài nhát là bạn đi đời.

Tiểu Mỹ khóc không thành tiếng.

- Nhưng tớ chạy thì họ chạy theo, biết làm thế nào?
- Bạn có chiêu Lăng Ba Vi Bộ, có thể chớp mắt chạy ra xa, họ sẽ không đuổi kịp.

Tiểu Mỹ như ngộ được chân lý, ngang nhiên khiêu chiến lại. Cuối cùng vẫn chết không kịp ngáp. Mỹ ta đắm nước mắt giải thích với quân sư quạt mo:

- Khi tớ Lăng Ba Vi Bộ ra xa, lại chẳng thấy họ đâu nữa mà đánh.

Quân sư Cô Độc mất hết kiên nhẫn, vuốt giận bỏ đi, lòng âm thầm thì không bao giờ hướng dẫn Tiểu Mỹ PK nữa. Vì trình độ chiến đấu không có, nên bao nhiêu tiền và kinh nghiệm kiếm được, ngoài việc thăng cấp học nghề, Tiểu Mỹ đều dành cho nâng cấp tâm pháp. Ít ra thì sát thương cũng cao hơn một chút, đi

diệt Ác Tặc, Ác Bá đều xung phong chạy trước, có chết thì cũng chết oanh liệt.

4. Chương 04

Chương 4

Sắp tốt nghiệp là chia tay tới nơi, nên lớp của Hàn My tổ chức đi chơi túi bụi. Kiểu như chỉ sợ một ngày không đi chơi, các danh lam thắng cảnh trong tỉnh sẽ biến mất không còn dấu vết. Rốt cuộc một tuần liền cô không lên game. Lúc lên thì bị số lượng tin nhắn làm cho tối tăm mặt mũi. Hàn My vui vẻ đọc và trả lời hết một lượt.

Khi đang dung dăng chạy trong thành Đại Lý đi làm nhiệm vụ kiếm phần thưởng mũ tai thỏ, thì nhận được đề nghị thêm đội của Mưa.

[Đội ngũ] [Mưa] Tiểu Mỹ, qua Thái Hồ cầu nguyện nào.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Ok, đang qua.

Cây cầu nguyện ở Thái Hồ tỏa ánh sáng lung linh, là một trong những nơi Tiểu Mỹ lòe loẹt ưa thích. Có lúc rảnh rồi không làm gì cũng lượn qua trông trộm ở mấy ruộng rau gần đấy, ngắm dân tình thành tâm đứng dưới Hứa nguyện thụ.

Tiểu Mỹ tươi cười hơn hở chạy tới bên cạnh anh chàng cười sõi:

- Hi sư huynh.
- Sư muội ngốc, đi đâu cả tuần?
- Mỹ đi chơi với lớp, quên không nói với Mưa.

Sư huynh mặt mũi u ám.

- Cứ tưởng Mỹ nghỉ game.

Tiểu Mỹ cười toe toét:

- Làm gì có chuyện đó, ít nhất còn phải bắn pháo hoa chúc mừng trong đám cưới sư huynh đã.

Tranh thủ cầu nguyện, Tiểu Mỹ chọt la toáng:

- Á, sư huynh đã lên level rồi. Như vậy làm sao đi Q chung được nữa.
- Tại sao lại không đi chung?

Tiểu Mỹ chảy nước mắt ai oán.

- Tại Mỹ level thấp sẽ bị kick ra đó.
- Mưa làm key, sẽ không ai kick Mỹ ra được hết.
- Lên những 25 cấp, đúng là Mưa khiến Mỹ mất tròn mắt dẹt đó. Có phải train ở Tần hoàng địa cung dữ lắm không?

Tần hoàng địa cung là một trong những bãi luyện cấp ưa thích của các game thủ. Chỉ có điều đó cũng là nơi Tiểu Mỹ nhà ta ghét nhất trần đời. Khung cảnh ở đó đúng với cái tên, tối tăm mù mịt và rất âm u. Vốn bị chứng hoa mắt bẩm sinh, cô vào đó chẳng khác gì bị mù. Một lần có nhóm bạn rủ đi, hăm hở chạy tới sau đó được một lúc thì hoa mắt chóng mặt, máu sắp hết mà quên cả tiếp, lập tức được tiến về Âm Phủ gặp Mạnh Bà. Lần đầu tiên và cũng là lần cuối cùng Tiểu Mỹ xớ rớ tới đó, thề sống thề chết không quay lại. Mưa cũng ít khi đi, nhưng không hiểu sao đợt này lại chịu khó như thế.

Tuy Tiểu Mỹ hiểu là bọn con trai thích đua thứ hạng, ép ngọc, tặng trang bị để đi PK cho nó hoành tráng, nhưng cô tưởng Mưa không ham mấy vụ đó chứ. Tại bình thường đi chơi, đi làm Q nói chuyện, Mưa đều nói chơi game giải trí vui là chính, không ham đánh đấm. Nhưng lần này lên thấy toàn thân phát sáng như sao, cấp lại cao như vậy, muốn làm Q map cùng Tiểu Mỹ cũng khó nữa. Tiểu Mỹ cũng không muốn mang tiếng được “kéo”, trước nay lên cấp đều do tự mình chơi tự mình kiếm kinh nghiệm, lên được chừng nào thì lên.

Thấy Tiểu Mỹ trầm mặc lâu như thế, Mưa không nhin được mà hỏi:

- Có chuyện gì thế?
- Không sao, sư huynh sáng lóa như vậy, chỉ là nhìn chưa quen.
- Không phải Mưa vẫn mặc quần áo sư môn đội nón rách đây ư?

Tiểu Mỹ bật cười.

Có lần Mưa đứng sát bên cạnh, mà Tiểu Mỹ vẫn la lớn hỏi ở đâu rồi. Hóa ra hôm đó anh chàng mặc bộ quần áo khác. Tiểu Mỹ thành thật nhận xét:

- Mỹ vẫn thích bộ quần áo có đội nón nhất.

Bộ quần áo đội nón là bộ thời trang môn phái cấp thấp phái Cái Bang của Mưa. Từ lúc mới quen nhau Mưa đều mặc nhìn đã quen mắt.

- Lúc này được đưa bạn cho. - Mưa giải thích sau đó thay về bộ quần áo như cũ.

Cầu nguyện xong mà Tiểu Mỹ vẫn đứng tần ngần hồi lâu, Mưa chợt gọi.

- Tiểu Mỹ à.
- ???
- Biết tại sao sư huynh train nhiều như vậy không?

Tiểu Mỹ lắc đầu.

- Để Tiểu Mỹ ở bên huynh, có thể cảm giác được an toàn.

Một câu này nói ra chậm rãi, mà khiến Hàn My ngồi bên máy tính ngơ ngẩn cả người.

Rồi thấy hệ thống báo “Bạn đã bắt đầu đi theo Mưa”.

Hàn My cài đặt trò chơi chế độ “Tự động tiếp nhận tổ đội đi theo”, nên trong game, nhân vật Tiểu Mỹ đang lon ton theo sau nhân vật Mưa. Dạo hết mấy bản đồ liên, Tiểu Mỹ mới tan cảm giác bàng hoàng lạ lùng, hỏi một câu ngớ ngẩn:

- Đang đi đâu vậy Mưa?
- Đi chơi, lát qua kia đào kho báu luôn.
- Hi, đừng dẫn Mỹ theo, số Mỹ xui lắm, đi đào kho báu lần này cũng được mấy xu lẻ hà. Có bao giờ lượm được gì đâu.

Mưa đáp tỉnh bơ:

- Không phải Tiểu Mỹ lượm được một sư huynh tốt đây sao?

5. Chương 05

Chương 5

Gặp Mưa cũng là một chuyện trùng hợp. Trong game Thiên Long Bát Bộ có một nhiệm vụ liên hoàn gọi là “Một tên cũng không thể thoát” gồm ba nhiệm vụ gắn liền với nhau, dân tình toàn gọi là Q123, cần phải lập tổ đội mới có thể tiến hành.

Tiểu Mỹ khi ấy mới xớ rớ ở chỗ nhận nhiệm vụ, đã được tóm ngay vào một party level thấp như mình. Điều đặc biệt là nhóm đó, toàn bộ đều là level 35, Tiểu Mỹ phát hiện ra điều này, thoát tiên đã reo lên thích thú. Rồi phát huy tính nói nhiều từ trong trứng nước, Tiểu Mỹ bắt đầu vừa làm nhiệm vụ vừa nói chuyện liên miên. Khổ một nỗi, pt (party - nhóm) của cô lại cũng một bọn gà thích nói chuyện khủng khiếp. Cái kiểu con nít mà ai cũng ỉn là lão thành cách mạng, người thì lo chỉ huy, người thì lo điều khiển, người thì kể chuyện, một party điếc lỗ tai nhất từ trước tới nay. Trong ba mươi phút quy định phải tiêu diệt xong bọn giặc phản loạn. Nhưng với một pt mãi miết buôn chuyện như thế, lại hầu như chẳng ai có tí kinh nghiệm gì, đã thua trận ra về trong tiếng nói chuyện vẫn chưa dứt.

Sau đó ít lâu, một ngày đang chán nản vì không có ai trong đám hảo hữu online để buôn dưa, Tiểu Mỹ thấy một anh chàng cười con sói xám chạy tới. Mưa, chẳng phải người này hồi trước đi chung pt nói chuyện rần rần đây sao. Hàn My tuy nhiều chuyện rất ngốc, nhưng phải cái nhớ dai thì không ai bằng. Nếu từng chung nhóm với ai, sau này gặp lại đều hí hửng chào hỏi. Lần này lại đúng lúc buồn bã rồi việc, bèn quay qua bắt chuyện như kiểu quen lâu lắm rồi.

Chắc anh chàng cũng gần ra một tí, nhưng sau vẫn vui vẻ thêm hảo hữu, sau gặp đang online là rủ đi làm Q map chung. Dần dần nói chuyện, làm nhiệm vụ chung, trở nên rất thân thiết.

- Tiểu Mỹ, chủ nhật này muội làm gì?

- Đương nhiên là ngày nghỉ, phải chơi Thiên long tới khi nào... đói bụng muốn chết thì thôi.- Hàn My đáp như cái máy.

- Vậy chủ nhật dành cho Mưa một tiếng đồng hồ.

Haiza, sao hôm nay Mưa lại tự dưng hỏi như thế chứ. Chẳng phải bình thường chủ nhật toàn đi đánh quái với làm mấy Q linh tinh với Mưa tới tận khi hệ thống báo “Thời gian online của các hạ đã ba giờ, đã bước vào thời gian mệt mỏi, lợi ích trong game dành được chỉ còn 50% dành thời gian để làm những công việc khác” hay sao.

Với cái quy định biến thái này của Nhà phát hành, Hàn My đã từng gào lên ai oán. Nhiều khi cả tuần bận rộn, chỉ chơi được một vài giờ, tới cuối tuần mới được thả dãn một bữa, lại đụng phải rào cản thời gian. Cũng may là cuối cùng hệ thống điều chỉnh, với những người trên 18 tuổi thì không giới hạn thời gian nữa, nên có thể thở phào. Đẳng nào thì cũng chẳng hẹn hò yêu đương gì, người ta còn có ai yêu cà phê kem nước ngọt, còn du lịch ngắm cảnh, dạo chơi nắm tay, còn Hàn My “đàn chị năm cuối” tay chẳng có ai nắm, hoa chẳng có ai tặng, thì ơ hời.....

Chủ nhật, cả ngày không thấy Mưa online. Hay nhỉ, rõ ràng không hẹn thì thôi. Hẹn xong lại không thấy đâu, tự dưng làm Hàn My cứ chạy loang quanh lại không biết làm gì. Đành ngồi bên đám ruộng trông trọt, sau đó lại loang quanh bên mấy cái hồ câu cá. Trong bang rủ đi làm Q cũng sợ Mưa lên lại đang vướng thì không gặp được. Cuối cùng ngơ ngẩn hết cả buổi sáng. Chiều lủ bạn rủ đi chợ sắm đồ, Hàn My nhìn danh sách hảo hữu một lúc, vẫn không thấy tên Mưa sáng lên, bèn tắt máy đi chơi luôn.

Đi cả buổi chiều ăn uống mua sắm, xách một xách nặng trĩu vật phẩm cùng đồ ăn dự trữ về phòng, Hàn My nằm lăn ra giường lè lưỡi giả chết.

- Hôm nay làm gì mà đường xá đông tới nỗi huých nhau tới trật cả mắt cá thể này không biết.

Linh vừa đắm vai như cụ già vừa than thở.

- Báo hại đĩa bánh căn ăn lúc này không còn một tí tí nào rồi.

Ngọc lườm hai đứa bạn bấu môi lên giọng:

- Đúng là cái bọn lạc hậu không chịu nổi. Hôm nay là ngày gì mà cũng không biết.

Hàn My mặc kệ trong phòng ôm tởm tranh luận, mở máy lên vào game. Vừa mới vào trò chơi thì nhận được yêu cầu thêm đội của Mưa.

- Tiểu Mỹ, qua chỗ đại sư huynh.

Hàn My định giận dỗi một tí, vì Mưa bắt cô chờ cả buổi sáng, nhưng sau nghĩ lại là tại mình không hẹn giờ nào, cho nên lập tức cười lộc phi thẳng ra Thái Hồ.

Buổi tối chẳng có ai cầu nguyện, Thái Hồ đậm ra vắng vẻ lạ lùng.

- Hi sư huynh, tối lâu chưa?

- Không lâu lắm. Mỹ mới đi chơi về hả?

- Đúng rồi, trời ơi đường xá đông gì đâu mà đông. Hôm nay người ta có nhà không ở chỉ thích ra đường hóng gió thôi. Mỹ muốn gây chân luôn rồi nè.

Mưa đáp với vẻ quan tâm:

- Nếu Mưa ở đó, sẽ công Mỹ về.

Oạch! Hàn My muốn té từ trên giường xuống. Đại sư huynh hôm nay lại nói mấy câu làm cô cứ phải giật mình. Tiểu Mỹ nói lảng:

- Mà Mưa nói Mỹ dành một tiếng để làm gì thế?

Mưa không trả lời mà lại hỏi:

- Mỹ biết lúc này Mưa cầu nguyện chuyện gì không?

- Cầu đi đào bảo tàng lượng được Yêu Quyết bán nghìn vàng hả? - Tiểu Mỹ pha trò.

Im lặng để có tới một phút.

Nhân vật nữ hiệp Tiều Dao của Hàn My chạy qua chạy lại:

- Mưa à, không phải bị mất kết nối rồi chứ?

Đột nhiên trên bầu trời xuất hiện một màn pháo hoa rực rỡ. Từng chấm đủ màu tươi sáng thì nhau nhấp nháy như kính vạn hoa. Hàn My còn chưa kịp làm động tác “Vỗ tay khen hay” thì lại một loạt khác, với những vòng xoáy quần quýt sáng chói xuất hiện. Tiếp theo là một màn mưa cánh hoa đào, cảm giác như đang ở chốn tiên cảnh. Lại một màn. Lại một màn. Nhiều và đẹp chưa từng thấy. Trong game, Tiều Dao nữ hiệp ngơ ngẩn ngẩn từng chùm ánh sáng lung linh. Ngoài game, Hàn My mắt không chớp, miệng cười tươi như hoa trước từng đợt từng đợt pháo bông rực rỡ đến ngây ngất.

Ba người trong phòng thấy cô bạn tự dưng mắt sáng như sao, cũng tò mò quay lại xem, đều phải thốt lên trầm trồ trước màn trình diễn có một không hai.

Rồi trong màn hoa rơi lấp lánh, đột nhiên Mưa quỳ xuống.

- Tiểu Mỹ, kết hôn với Mưa nhé!

6. Chương 06

Chương 6

Sốc nặng. Cả phòng bốn người không hẹn mà cùng há hốc miệng, mắt tròn như tám viên bi ve, nhìn màn hình hiện lên dòng chữ, sau đó nhìn nhau, sau đó nhìn Hàn My vẫn đang xuất thần chưa tỉnh.

- Ối chà, Hàn My có người cầu hôn!

Linh là người đầu tiên lấy lại giọng nói, reo lên phấn khích.

- Lại còn bắn pháo hoa đẹp dã man nữa.- Ngay lập tức Ngọc tiếp lời.

- Lại còn quỳ xuống nữa.- Bảo là người cuối cùng.

Sau đó ba đứa hè nhau giục giã:

- Thế nào, thế nào, trả lời đi, đồng ý đi My ơi, còn chờ gì nữa. Đồng ý đi xem thế nào nào. Không ngờ lại được chứng kiến một pha gay cấn như vậy.

Phụp!!!!!!!

Tối om. Trời đất đột nhiên tối om. Tối đến nỗi giập cả mình. Trong đầu Hàn My vẫn còn thấy dư âm ánh sáng của những vệt pháo hoa lúc nãy.

Giọng của Linh kêu lên ai oán:

- Giờ Trái Đất! Thật biết khéo chọn thời điểm cắt điện.

Ngọc và Bảo vẫn đang mò mẫm ngồi xuống. Hàn My ngồi trong bóng tối, không nghe gì khác ngoài tiếng tim mình đang nện bình bịch như muốn vỡ cả lồng ngực.

Mưa vừa cầu hôn với mình. Là trong game. Nhưng Mưa vừa cầu hôn với mình đó. Không phải là lần đầu tiên nhận được lời đề nghị kết hôn. Nhưng là lần đầu tiên nhận được lời đề nghị kết hôn một cách trang trọng như thế. Người đó lại là đại sư huynh rất thân thiết. Là người đã từng nói “Để Tiểu Mỹ ở bên huynh, có thể cảm giác được an toàn”. Nói tim không đập, là nói điều cái đã. Nói không xúc động ư, lại còn điều hơn. Nói không sung sướng tới run người, thì rõ là ba xạo ba láp. Hàn My cảm giác như trái tim bé nhỏ của mình sắp nổ tung tới nơi.

Nhưng mà, Hàn My đột nhiên nghĩ, không lẽ tình yêu đầu tiên của cô, lại là với một nhân vật ảo ư?

- Không thể nào.

Một giọng nữ cao vút lên trong khu kí túc xá mất điện nghe thật là rộn tóc gáy.

Trong bóng tối, không đèn không nến, một cuộc họp kín cực kì nghiêm mật đã diễn ra. Chủ trì là Linh tăng hắng giọng:

- Như vậy là, Tiểu Mỹ, tức Hàn My nhà chúng ta vừa nhận được một lời tỏ tình.

Ngọc có thói quen tiếp lời Linh, bất kể lúc nào:

- Và bé My nhà ta, cũng thấy rất thích đối tượng kia.

Bảo nói thêm chậm rãi:

- Vấn đề là, đối tượng chỉ là một nhân vật trong thế giới ảo, chả biết mặt mũi đầu tóc ra sao.

Linh gãi đầu:

- Nhưng không phải chuyện kết hôn trong game là một chuyện hết sức bình thường sao. Bạn tao nó chơi game đã kết hôn với cả chục người rồi.

Ngọc luôn duy trì thói quen cố hữu, nói ngay:

- Chính là thế, kết hôn trong game hay ở chỗ, nếu không thấy hợp nữa thì đá ngay đi là xong, đơn giản là một cú click chuột.

Hàn My dở khóc dở cười:

- Thế ba người lập ra cái Cuộc họp nghiêm mật này làm cái gì thế?

Cả bọn ôm nhau cười rữ:

- Tại giờ Trái Đất rảnh quá không biết làm gì bọn tao mới sinh chuyện. Bọn mình đúng là lữ rồi hơi.

Bảo vỗ vai Hàn My đầy thông cảm:

- Thôi mai cứ đồng ý quách đi rồi khi nào đám cưới thì kêu bọn tao qua xem, chắc cũng xôm tụ lắm hả.

Giọng trong vắt của Ngọc- ca sĩ khoa Luật vang lên:

- Ủ, tao mà gặp ai trong game tỏ tình á, tao cưới tất. Còn lấy kinh nghiệm sau này ra đời mà quản chồng. Mà cái Bảo, này giờ mày vỗ vai tao hơi bị đau đấy nhá.

7. Chương 07

Chương 7

Tối hôm đó, con sâu ngủ Hàn My lại trần trọc tới quá nửa đêm mới chợp mắt được. Sáng hôm sau tỉnh dậy, cô đăng nhập vào game với một tâm trạng hồi hộp và căng thẳng kì quặc. Không biết có phải lấy tâm trạng ấy mà máy tính mãi vẫn không kết nối.

Lúc ấy, Linh trưởng phòng mới buông một tiếng ảo nề:

- Không phải kiểm tra đâu. Hôm qua Giờ Trái Đất mấy tay thần kinh đã phá hư đường dây mạng của kí túc xá rồi.

Hàn My ngẩn ngơ, lại thấy trong người cứ bồn chồn như kiến bò. Cuối cùng bứt rứt không yên, dùng buổi sáng hôm ấy ngủ bù cho đêm qua thức khuya. Chiều và tối, Hàn My nửa muốn chạy ra quán net để vào game, nửa lại nghĩ ngại không biết gặp Mưa sẽ trả lời như thế nào. Trong cái lo có cái may, đó là Hàn My thuộc loại gặp chuyện căng thẳng sẽ có tinh thần tập trung cao, dùng lợi thế đó trong buổi tối viết xong phần Kết luận cho Khóa luận tốt nghiệp.

Hôm sau nữa thì đường dây mạng sửa được. Lúc nhân vật Tiểu Mỹ loang quanh ở Tô Châu thì thấy trên kênh Bang phái đang trò chuyện rôm rả.

[Bang phái] [TamMao] Lát nữa mọi người ai vắng mặt thì trừ lương.

[Bang phái] [Cô Độc] Dự đám cưới là mang tính chất tự nguyện, bang chủ nói gì như ép buộc người khác thế.

[Bang phái] [Bạc Mệnh] Dù sao chuyện này cũng rất là bất ngờ, cho nên nhiều người không biết để chuẩn bị tinh thần vào game, không biết để tới.

[Bang phái] [Cold] Làm quái gì không biết, rao trên kênh bang một cái thì cả lũ có mà kéo tới ăn cưới chật nhà. Lúc ấy chỉ sợ làm cho đôi vợ chồng son hoảng hốt.

Hàn My tự dưng giật mình, rụt rè hỏi:

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Ai đám cưới thế?

[Bang phái] [Bạc Mệnh] Nói ra òng ảo bất ngờ tới vỡ tim nhá. Cô Độc cuối cùng đã hết cô độc rồi. Là hẳn ta lên lút tỏ tình, trưa nay cưới.

[Bang phái] [Cô Độc] Ờ, lên lút hồi nào, tôi tỏ tình trên kênh Bang, mọi người đều biết.

Hai cái tai thỏ của Tiểu Mỹ vểnh lên như hai ăng ten của gián. Vội vàng gõ chữ như bay.

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Trời, vụ tỏ tình này cơ sao tớ không biết? Cô Độc đánh nhanh thắng nhanh, đã hạ thủ được con chim nhạn nào thế?

[Bang phái] [TamMao] Nói ra có hơi đau lòng, chính là Diệp Diệp- ệp nhất mỹ nhân bang mình.

[Bang phái] [Diệp Diệp] Đỏ mặt.

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Há há há, chắc từ vụ sống chết có nhau ở Yến Vương Cổ Mộ nên nảy sinh gian tình đây mà. Xem ra chốn ấy cũng là một nơi có tính lãng mạn cao.

Chẳng là hồi trước Diệp Diệp có nhiệm vụ ở map Yến Vương Cổ Mộ. Nhưng vừa vào tới nơi chưa kịp làm gì đã bị một nhóm đứng đó mời đi uống trà ở Âm Phủ. Khu vực Cổ Mộ này là nơi đánh nhau mà không làm tăng sát khí của nhân vật, nên trở thành chỗ đồ sát vô tội vạ của các quý ông quý bà. Tiểu Mỹ có một Q ở đó từ lâu, rất rất rất lâu về trước nhưng chưa hoàn thành cũng vì lý do cứ ló đầu vào là bị một đao chém chết. Hôm ấy nhờ bạn Cô Độc ra tay nghĩa hiệp, qua kè vai sát cánh giúp đỡ, sau một hồi chiến đấu kịch liệt, chết đi sống lại mấy lần, Diệp Diệp đã hoàn thành xong nhiệm vụ. Chuyện xảy ra hình như cũng không nhiều lắm, nhưng với tài tung hứng của các Nổi chuyện viên trong bang, trong đó có Tiểu Mỹ, đã trở thành một dạng truyền miệng lãng mạn hot của tuần.

Không ngờ hôm nay hai người kết hôn, đề tài đã hơi lãng xuống lại được khai quật lên chăm sóc lại.

Phán xét độ “gian tình” của đôi vợ chồng sắp cưới một hồi, Bạc Mệnh đột nhiên phát biểu.

[Bang phái] [Bạc Mệnh] Vậy là nữ nhi bang mình đều đã theo chàng về dinh gần hết, chỉ còn Tiểu Mỹ với Hải Âu và The woman là mấy bà cô già ế.

[Bang phái] [The woman] Động chậm quá nhá, sang tuần tới cũng kết hôn rồi, đang cố kiếm đủ ba trăm vàng nữa thôi.

Cả bang không hẹn cùng nhau gửi tới một bộ mặt ngạc nhiên đến lòi tròng con mắt.

The woman tuy là acc nữ, nhưng chủ acc lại là nam, là bạn của Bang chủ TamMao và phó bang chủ Bạc Mệnh. Trước nay cũng bị một số acc nam tán tỉnh nhưng “nàng” đều lờ đi. Thế mà giờ cũng đã chấp nhận làm đám cưới. Nghe bày tỏ thì đối tượng là một nữ game thủ chơi acc nam, lại còn tên là The Men. Đúng là một cặp trời sinh.

Hải Âu thì từ lúc mới nhận được lời cầu hôn đầu tiên đã tuyên bố “Tôi lên 9x đập full ngọc 5 rồi ai đánh thắng thì tôi cưới.”

Cũng dăm ba anh chàng hào khí ngất trời tuyên chiến, nhưng nàng mới cuối đời 7x thôi đã khiến bao kẻ đo dất, tuyệt nhiên chưa ai vượt mặt được, vì thế tuy đang độc thân nhưng chẳng ai dám trêu vào, ai có tình ý thì đều ngấm ngầm luyện cấp đập ngọc để một ngày thắng nàng cái đã.

[Bang phái] [Cold] E hèm, Tiểu Mỹ có điều gì muốn nói không?

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Nếu không có ai cưới, tớ làm bà cô già chết sẽ rất thiêng, mỗi lần xuống Mạnh Bà đều sẽ phù hộ ọi người trên này sống khỏe mạnh, kiếm được vợ đẹp, pet ngon.

[Bang phái] [Bạc Mệnh] Thôi, có khi lại có âm hồn chưa tán bám theo, khiến bao nàng chân dài chạy hết.

[Bang phái] [Lookat] Nếu Tiểu Mỹ mà cứ nói lảm như thế, thì ai dám rước về?

Bang chủ cố nói mấy lời gỡ gạc thể diện cho Tiểu Mỹ.

[Bang phái] [TamMao] Nói gì thì nói, tớ vẫn thấy Tiểu Mỹ rất đáng yêu. Nấu ăn rất ngon, lại rất ngoan, mỗi lần bang chủ vay tiền đều không từ chối.

Tiểu Mỹ tức giận đến đỏ mặt, buột miệng nói.

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Mặc kệ tớ nói nhiều, hôm qua đã có người ngỏ ý muốn kết hôn và bảo vệ tớ suốt đời đó.

Câu này nói ra, khiến cả kẻ quanh năm suốt tháng im ắng cũng phải chen chân vào một câu.

[Bang phái] [MrLimDim] Vậy là đã có người rước đi rồi ư? Tớ xin biểu 20 can rượu mới chế và 10 cân đậu phụng rang để ăn mừng.

[Bang phái] [Cô Độc] Sặc, LimDim quá đáng, đám cưới tôi mà cũng chỉ dám xì ra 15 can rượu, 5 cân lạc rang.

[Bang phái] [MrLimDim] Chuyện này đáng ăn mừng hơn nhiều.

Tiểu Mỹ thật không còn gì để nói. Vừa mới vào game đụng ngay phải một đám đầu gấu xóm chùa hờ ra là đem Tiểu Mỹ ra trêu chọc. Tiểu Mỹ không thèm tranh luận nữa lên ngựa, thực chất là một con hươu, đi làm nhiệm vụ Trừng ác kiếm Bảo tàng đồ.

Điểm đặc biệt của những nhiệm vụ trong Thiên Long Bát Bộ, là khi làm xong nhiệm vụ này, có thể nhặt được vật phẩm để làm một nhiệm vụ khác. Điển hình như khi làm Nhiệm vụ Trừng ác, đánh quái có thể rút ra Bảo tàng đồ. Theo Bảo tàng đồ có thể dẫn tới kho báu. Tiểu Mỹ đã hơn chục lần đi đào kho báu, nhưng toàn đào được mấy đồ vô giá trị. Nên rút ra kết luận rằng mình không mát tay, chỉ bằng mang Bản đồ bán cho người khác lấy vàng, như thế khỏe hơn. Đã thế hôm nay lại rất may mắn, đi trừng ác một lúc đã nhặt được bảy cái Bảo tàng đồ. Không hiểu sao may mắn như thế, nhưng bản thân lại không thấy vui. Ngẫm đi ngẫm lại, cuối cùng nghi ngờ vỡ lẽ ra rằng, phải chăng vì hôm nay chưa gặp qua đại sư huynh???!!!

Tiểu Mỹ đi tha thẩn qua mấy vòng, vừa mong acc Mưa sẽ sáng lên, vừa lo không biết sáng lên rồi hỏi thì mình sẽ nói như thế nào. Cuối cùng tới muộn tên Mưa vẫn xám xịt. Hàn My ôm một bụng rối bời đi ngủ.

8. Chương 08

Chương 8

Sinh nhật Hàn My. Suýt thì cô cũng quên mất cho tới khi bọn trong phòng bùng về một hộp bánh kem to tướng. Đây cũng chính là nguyện vọng của nàng. Đó là mỗi sinh nhật không cần quà cáp gì khác ngoài một cái bánh kem thật to, có thể ăn được trong vòng ba ngày. Vì Hàn My là một con kiến chúa hảo ngọt không tài nào kể xiết.

Suốt tuần không gặp Mưa online, tin nhắn gửi đi cũng đã nhiều, nhưng đều bật vô âm tín. Tự dưng Hàn My lại sợ đăng nhập vào game, sau đó gặp tên của Mưa lúc nào cũng xám xịt. Cô dành thời gian nghe đi nghe lại tới nát mấy bài luyện TOEIC, rồi lại nghe hết một lượt nhạc nền của các map trong game. Tự dưng trong lòng cứ thấy mất mát gì đó. Cảm giác thật kỳ quặc. Chẳng nhẽ:

- Em đã yêu người trong game rồi hả mấy bà chị ơi?

Lúc Hàn My gào lên khe khẽ câu này, cả bốn con mắt đang chú mục vào màn hình xem phim, và hai con mắt đang cần mẫn liếc đồng hồ ăn vặt, đồng loạt ngẩng lên.

Sau đó, lại một cuộc họp kín nghiêm mật diễn ra. Cái phòng này là vậy, bị bệnh nghiện họp, việc to việc bé, chỉ cần có người khơi mào, lập tức có một ủy ban đánh giá với đầy đủ trưởng ban và ủy viên được lập ra.

Nhưng kết quả của Cuộc họp kín thì không khác gì vô số cuộc họp kín trước. Đó là chẳng giải quyết được vấn đề gì cả, chỉ tổ làm mọi chuyện rối tinh rối mù thêm. Hàn My quay cuồng với việc đăng ký in, làm bì nộp bài tốt nghiệp rồi cũng quên khuấy cho tới hôm nay nhìn hai tầng bánh kem to vật, màu mè xanh lá đỏ dâu tím rím vàng chanh nâu sô cô la mà ngoác miệng cười tới tận mang tai. Đang lúc thối nển xong định xông vào đánh chén một trận cho đã đời thì Linh trưởng phòng đột nhiên hắng giọng:

- E hèm, tình hình là năm nay ra trường rồi, ngoài món quà bánh kem hết sức, hết sức, hết sức tốn kém này, các chị mày còn chuẩn bị một món quà cực kì hoành tráng cho Hàn My yêu dấu.

Mắt cô nàng lập tức tăng điện thế lên thêm 1000W, khiến mấy kẻ xung quang hải hùng lùi lại vì lóa.

- Úi giời, bọn mày cứ vẽ vờ!- Hàn My tỏ ra cái vẻ e dè rất chi là giả tạo- Thôi có gì thì mang ra ngay đi kéo tao vỡ tim mắt.

Bảo cười ha ha, sau đó dùng cái miệng xinh hé một nụ bí ẩn chuyên nghiệp:

- Khéo mày nhận quà lại vỡ tim thật ấy chứ.

Vừa nói thì Hàn My đã bị Ngọc gõ cổ, bịt mắt lại. Cô buồn cười:

- Này bọn mày làm tao sợ đấy nhá, quà gì mà tới nỗi bịt cả mắt lại thế này...

Trong đầu Hàn My trong vài giây nhảy ra khoảng một trăm giả thiết. Khéo bọn này bịt mắt mình lại sau đó lại mang mớ xanh đỏ tím vàng kia trét đầy lên mặt. Hoặc bọn này sẽ lén lút bỏ đi hết, đến khi mình mở mắt ra chả có ai xung quanh, sẽ vừa ngơ ngác vừa buồn cười đến chết. Hoặc bọn nó sẽ mang vào mấy cái mặt nạ gốm ghiếc còn cất giữ từ hôm Halloween và hù cô một trận tăng xông lên tới não. Rõ ràng cô nghe thấy tiếng cửa mở nhá, lại còn tiếng bước chân nữa. Cái bọn giặc này đúng là bỏ cô một mình sau đó có khi khóa trái cửa lại nhốt mình ở trong đây. Cô tự mình mỉm cười, sau đó hắng giọng:

- Thế nào, em đang chờ món quà bất ngờ của mấy chị đây? Mở mắt ra được chưa nhỉ?

Hàn My kéo dải khăn bịt mắt xuống.

Và cô nghĩ “Như vậy là sau khi bị bọn bạn chơi khăm, mình đã sinh ra chứng ảo giác.”

- Chúc mừng sinh nhật Tiểu Mỹ!

Ảo giác lại còn biết nói.

Hàn My đã bị biến thành pho tượng rồi.

Tại sao lại thế này? Tại sao lại thế này? Là món quà bất ngờ đây ư? Món quà của bọn bạn trong phòng ột cô nàng năm cuối ể mồn ể mỗi đây ư? Thật là một món quà quá-sức-tưởng-tượng rồi. Thật là một món quà khiến người ta không biết nói gì rồi. Thật là một món quà, quá-hậu-hình rồi.

Một anh chàng lạ mặt! Là một anh chàng đó. Một anh chàng với nụ cười dễ thương không-thể-chịu-nổi. Và anh chàng còn vừa nói, nói gì nhỉ?

- Chúc mừng sinh nhật, tiểu sư muội!

Hàn My đưa hai tay lên bịt mắt, sau đó thả xuống. Lại đưa tay lên bịt mắt, sau đó thả xuống. Tiếng cười trầm ấm khó kìm nén vang lên.

Ba người trong phòng dường như cuối cùng không chịu nổi việc lén lút theo dõi sự tình qua khe cửa, đã ập vào, với một màn liên thanh bắn xối xả vào tai Hàn My.

- Thế nào, có phải là bất ngờ tới vỡ tim rồi không?

- Tĩnh lại đi Hàn My ơi.

- Ha ha ha, toàn cảnh khi này tao đã quay lại được rồi đây, thật là giá trị, giá trị.

Hàn My thấy mặt và tai mình nóng như đang bị trần qua nước sôi. Cô kéo áo và núp mé sau lưng Bảo. Điều mà cô đang mơ hồ suy nghĩ. Có thể sao? Không thể nào? Không thể, đương nhiên là không thể, nhưng mà, người đó vừa gọi cô là Tiểu Mỹ, còn gọi cô, là Tiểu sư muội. Có thể nào?

Linh kéo dài giọng:

- Đừng nói vẫn chưa nhận ra là ai nha.

Hàn My mặt vẫn đỏ bừng, khẽ liếc lên nhìn người con trai duy nhất trong phòng. Nãy giờ hình như vẫn đang bình tĩnh theo dõi từng cử động nhỏ của cô.

- ... Mưa...?

Chuyện đã khá lâu, khi Tiểu Mỹ ham buôn chuyện dạo chơi diễn đàn game và gia nhập vào một hội kín có tên Hội độc thân. Phát huy bản sắc nói nhiều muốn thuở, tuy là gà con chíp hôi mới chơi game lần đầu nhưng hoạt động nào cũng hí hửng tham gia góp vui. Trong phần “giới thiệu sản phẩm” của từng thành viên có ghi đầy đủ thông tin họ tên, ngày tháng năm sinh, địa chỉ email, có người ghi cả điện thoại này kia. Khổ nỗi hình ảnh, thông tin trong đó, toàn bộ Hàn My lại lấy tên của Linh trưởng phòng. Vụ này cũng không phải cô tính lừa tình dối gạt ai. Chỉ là đợt ấy bạn Linh đang kêu chán toàn tập, mới bảo cứ đưa tên với email của nàng ta lên đó, có anh nào ham nói chuyện thì buôn dưa luôn cho nó xôm. Mà chuyện xảy ra cũng lâu lắm rồi. Ai ngờ, chỉ lần theo một dấu vết xưa cũ như thế, Mưa lại có thể bắt sóng tới tận đây.

- Trên diễn đàn, Mưa là Gia Cát Khổng Vũ, cũng là thành viên của hội độc thân.

Mưa giải thích đơn giản.

Hóa ra anh chàng đã đọc được cái phần giới thiệu của Tiểu Mỹ từ trước, thậm chí còn liên lạc qua Yahoo với Linh trưởng phòng một thời gian rồi. Hình ảnh cùng hoạt động nhí nhố của Hàn My ta đã bị tuồn đi trái phép mà chủ nhân không hề hay biết. Bữa tiệc sinh nhật này, Hàn My đã thực sự bị làm cho tan chảy thành bọt nước rồi. Quá sức tưởng tượng mà!!!! >_

9. Chương 09

Chương 9

Ba người trong phòng một phía khoanh tay đứng nhìn. Bên này Hàn My cũng khoanh tay nhìn lại, khí thế không kém phần mãnh liệt.

Linh dùng giọng của bà mẹ đang muốn gả tổng gả tháo con gái đi, ra lệnh:

- Còn kén chọn gì nữa, gái già năm cuối là ế rồi. Có cơ hội tới là phải chụp lấy.

Hàn My hếch cằm lên:

- Chính bọn mày cũng bảo tao già rồi, thế thì càng không thể yêu đương với con nít được.

- Hai tuổi thì ăn nhằm gì, đây người còn yêu người ít hơn chục tuổi.

- Tao không phải diễn viên Hollywood mà yêu kiểu đó. Bọn mày còn không biết hình mẫu lý tưởng của tao phải là một anh chàng chín chắn, điềm tĩnh, từng trải hay sao.

Linh quyết định cứ đứng mãi thì rất mỏi chân, nên ngồi phịch xuống giường, giọng nói cũng không còn cao vút nữa:

- Chả phải trước khi biết hần nhỏ tuổi hơn, mày cũng rất là xao xuyến đấy sao? Tự dưng biết tuổi người ta, lại quay ngoắt 180 độ, đứng là vớ vẩn.

Ngọc thở dài nãy nê:

- Haiza... tướng mạo trông rất ổn, tính tình điềm đạm dễ thương, nhà lại ở ngay thành phố mày, thông minh giỏi giang, lại còn đi xe hàng trăm cây số lên đây chúc mừng sinh nhật, thế mà....

Hàn My lườm ba đứa bạn. Còn chưa hỏi tội mấy người chuyện tự ý cung cấp thông tin hình ảnh trái phép cho đối tượng khả nghi đấy nhé. Làm gì mà phải sốt sắng mỗi lần để bán con người ta đi như thế kia chứ.

- Đại khái là quyết định thế nào thì quyết định đi, hai tuổi có là cái đinh gì.

Câu này thốt ra từ miệng của Bảo- một người sắp kết hôn với một anh chồng hơn mình mười tuổi, nghe lại có vẻ không có sức thuyết phục lắm.

Hàn My lúc nào cũng là kẻ đuối lý nhất phòng, đành dùng biện pháp xưa cũ là lên giường trùm chăn kín đầu, từ chối tiếp thu ý kiến.

Nói sao đây, dù gì cô cũng luôn nghĩ sư huynh hơn mình vài ba tuổi chứ. Cứ nhìn cái cách nói chuyện và cư xử thì.... Đúng là không đoán được chuyện gì, hay nên tự trách mình quá ngốc? Mỗi quan hệ trong game, đã dây dưa ra cả thế giới bên ngoài rồi. Nhưng, là một chuyện không có tương lai.

Hàn My chỉ có thể thầm chắc lưỡi, như vậy là kết thúc một giấc mộng đẹp của cô.

Và trong tâm trạng cứ lơ lửng trên mây ấy, Tiểu Mỹ đã kết hôn. Tin này lan ra làm cả Bang ngạc nhiên đến há mồm nửa ngày không ngậm lại được. Chẳng qua vì chú rể là một người mà Ai- cũng- không- biết- đấy- là- ai. Hơn nữa lại chỉ mới cấp 35- cấp vừa đủ để kết hôn.

[Bang phải] [Lookat] Không phải chứ, lão bà của Bang lại đi lừa một trẻ em vị thành niên kết hôn ư? (biểu cảm kinh ngạc)

[Bang phải] [Treasure] Xem ra thời đại kết hôn mới đã tới. (mặt cười gian xảo).

[Bang phải] [TamMao] Vì thế nên mới nói chúng ta đều đã già hết lượt rồi. (mặt choáng váng)

Tiểu Mỹ rầu rĩ:

[Bang phải] [Tiểu Mỹ] Chẳng qua chỉ là tố kết hôn trong game mà thôi, mọi người có cần khoa trương như thế không?

[Bang phải] [Bạc Mệnh] Bảo vệ trẻ em là nghĩa vụ và trách nhiệm của xã hội.

Cũng may còn có người bênh vực Tiểu Mỹ.

[Bang phải] [SkyLine] Mấy ông đúng là bọn dở hơi chả hiểu gì về tình yêu sét đánh.

[Bang phải] [SkyLine] Mà Mỹ ơi mở nhận thư từ đi.

SkyLine là người bạn mà Tiểu Mỹ hết sức yêu quý. Bạn này chơi acc Nga Mỹ nữ nhưng lại không có tí yếu điệu thực nữ phù hợp với hình ảnh Nga Mỹ tiên tử chút nào. Ngược lại ăn nói thì cứ như chém chả, ai nói gì không vừa ý lập tức sa sả mắng lại kể cả đó là Bang chủ hay quan chức cấp cao kiểu gì. Người này rất ít khi online nên dù rất pro, lại hờ ra là được bang kéo đi train nhưng đẳng cấp vẫn không hơn Tiểu Mỹ ham chơi là bao. Chắc SkyLine cũng đang nóng ruột muốn biết lý do đằng sau, chỉ là không tiện hỏi trên kênh bang, mà Mỹ ta lại từ chối tiếp nhận thư từ nên không cách gì PM riêng được. Như thế cũng tốt, Mỹ biết nếu Sky mà hỏi kiểu gì Mỹ cũng thành thật khai báo hết sau đó bị mắng cho xem, chính cô còn biết mấy hôm nay cô cư xử hết sức kì quặc mà.

10. Chương 10

Chương 10

Nguyên là một ngày đang hái dứa ở bản đồ Nhĩ Hải, Tiểu Mỹ nhìn thấy một cậu nhóc Thiếu Lâm đang oánh quái rất chăm chỉ. Nghĩ tới bạn bè mình đều có đệ tử có vẻ cũng oai phong, Tiểu Mỹ bèn mời thêm đội, sau đó hỗ trợ một tí. Dù Mỹ ta lười train vô cùng nhưng thời gian chơi cũng được khá lâu, đủ đẳng cấp để nhận vài ba đệ tử rồi.

Ai ngờ khi Tiểu Mỹ đưa ra đề nghị này, cậu nhóc nói rất thản nhiên:

- Nếu chị đề nghị kết hôn thì em đồng ý liền, chứ em không nhận chị làm sư phụ đâu.

Tiểu Mỹ buồn cười quá, bèn bảo:

- Nhưng em mới 2x, vẫn chưa đủ thành niên để kết hôn đâu.

Cậu bé đáp thẳng thắn:

- Nếu chị đồng ý, chúng ta cùng train đủ hảo hữu 1000, khi đó thì em cũng đủ cấp để làm đám cưới rồi.

Đã nói là mấy ngày ấy tâm trạng cô rất chi là tưng tưng mà. Tự dừng Mưa trong game hỏi cưới, sau đó Vũ ngoài đời xuất hiện, sau đó Vũ ngoài đời nói thích cô. Hàn My cứ cảm giác không chân thực, đầu óc có gì đó bứt rứt khó hiểu không gọi tên nổi. Cô đã từ chối Mưa, và từ chối Vũ. Cô để chế độ “từ chối tiếp nhận thư từ”. Mọi liên lạc với bạn bè đều thông qua kênh Bang phải. Nhưng tâm trạng lại không hề yên ổn. Một người thiếu kinh nghiệm trong việc tình cảm như Hàn My, có chết cũng không hiểu nổi lý do vì sao.

Thế là hai buổi đánh quái cùng thì thừa điểm hảo hữu, cậu nhóc Thiếu Lâm cũng lên đủ cấp, đám cưới diễn ra ít ngày sau đó. Sau khi kết hôn xong, Tiểu Mỹ hỏi phu quân mới:

- Nói thật với chị xem, em đã tốt nghiệp cấp hai chưa?

Vốn biết Thiếu Lâm còn nhỏ tuổi, Tiểu Mỹ sau khi làm đám cưới vẫn không thay đổi cách xưng hô. Vẫn chị - em như hồi mới gặp. Được cái phu quân rất ngoan ngoãn hợp tác. Cậu nhóc cười hì hì đáp:

- Năm nay em đang học lớp chín, chuẩn bị tốt nghiệp.

Đúng như dự đoán mà. Thiếu Lâm nói đầy vẻ tự tin:

- Đừng tưởng em là con nít. Ngoài đời em cũng có bạn gái rồi. Kết hôn trong game là để tập sự cho tương lai.

Hàn My thiếu chút nữa thì té ghế. Trời ơi, đúng là thời đại mới đã tới ư, cô thật không theo kịp trình độ phát triển của thế giới rồi. Ngay cả một thằng nhóc lớp chín cũng có bạn gái, lại còn cái gì gọi là “tập sự cho tương lai”. Tự dưng Hàn My nghĩ tới thằng em của mình cũng ở tuổi này, chợt dạ hỏi:

- Em có chị gái nào không?

- Không có, chỉ có anh trai. Nếu không em đã chẳng phải kết hôn với chị để học hỏi kinh nghiệm.

Em trai ơi, em có thể nói chuyện bớt sốc một tí được không, phu nhân của em sắp xui tới nơi rồi nè. Thiếu Lâm vừa tích cực đánh quái vừa thắc mắc:

- Mà sao chị không để chế độ nhận thư từ cho tiện?

Thiếu Lâm không cùng Bang với Mỹ, mỗi lần muốn trao đổi gì đều phải mời thêm đội, sau đó dùng kênh đội ngũ để nói chuyện, nhiều khi ông trưởng nhóm này tỏ ra rất ai oán. Tiểu Mỹ gửi tới một biểu cảm ngủ quên để lờ đi, sau đó hỏi:

- Em kết hôn trong game, bạn gái ngoài đời của em không ghen chứ hả?

Thiếu Lâm cười hi hi:

- Bạn ý có chơi đầu mà biết. Bạn ý chăm học lắm, không như em.

- Như em là sao?

- Em ham chơi hơn ham học.

Nói rồi nghĩ sao, cậu nhóc thanh minh:

- Nhưng điểm trong lớp của em không thua bạn ấy đâu. Thua con gái ghét lắm.

Hàn My đang định nói gì thì hệ thống báo “Mưa đã tham gia đội ngũ, phân phối trong đội là phân phối bình quân”. Cô khê giật mình.

[Đội ngũ] [ThiếuLâm]Ồ, 9x..... mã tặc hả anh?

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Là bạn chị.

[Đội ngũ] [ThiếuLâm] Có VIP kéo rồi, sướng thế!!!!!! (mặt cười vui vẻ).

[Đội ngũ] [Mưa] Mỹ, mở tiếp nhận thư từ đi.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Cứ dùng kênh đội ngũ được rồi.

[Đội ngũ] [Mưa] Tại sao không nghe điện thoại của Vũ?

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ]

[Đội ngũ] [Mưa] Đừng có trẻ con như thế được không?

[Đội ngũ] [ThiếuLâm] ... ồ ồ....có chuyện gì mà em không biết thì phải.

Im lặng hồi lâu. Nhân vật Tiểu Mỹ đứng ngay đơ như khúc gỗ, bị quái đánh lia lịa, máu bay lên đỏ lòm cả màn hình. Tức giận, cô bèn chạy ra xa sau đó nhân vật bừng sáng, có bao nhiêu đồ tăng lực đều ăn hết vào, đánh trả tới tấp.

Một lúc thì thấy thông báo “Mưa đã nhận chức Trưởng nhóm.” “ThiếuLâm đã bỏ nhóm”.

[Đội ngũ] [Mưa] Mỳ, nói chuyện với Mưa.

Cô biết có trốn cũng không xong, trả lời: “Được”.

[Đội ngũ] [Mưa] Cho Vũ biết lý do được không?

[Đội ngũ] [Tiểu Mỳ] Lý do gì mới được?

[Đội ngũ] [Mưa] Vì sao từ chối? Vì sao tránh mặt?

[Đội ngũ] [Tiểu Mỳ] Chẳng phải Mỳ đã nói rồi ư?

[Đội ngũ] [Mưa] Vũ muốn nghe câu trả lời thành thật cơ.

Thành thật đến thế nào kia chứ? Hàn Mỳ vòng tay ôm lấy hai chân đang co lên, giấu mặt vào đó. Trên màn hình, hai nhân vật phát ra ánh sáng mờ ảo ngồi lặng lẽ cạnh nhau trong một góc thành vắng vẻ Đại Lý vắng vẻ. Thật lâu sau, tin nhắn của Mưa gửi tới.

- Quả thật chỉ vì 2 tuổi?

Hàn Mỳ đáp chậm rãi:

- Không phải chỉ vì thế. Có thể Mưa trong game thích Tiểu Mỳ trong game, Tiểu Mỳ cũng thích Mưa. Nhưng Vũ có giống như Mưa không, còn Hàn Mỳ không giống Tiểu Mỳ. Trong game tớ là người hoạt bát, vui vẻ, không quan trọng chuyện thắng thua, không quan trọng người ta nghĩ gì về mình. Còn ở ngoài tớ là đứa nhút nhát, là người hay lo sợ, là người viễn vông. Nói chung là hoàn toàn khác.

- Trong hay ngoài game Mỳ đều là người rất bướng bỉnh.

- Nếu biết vậy, Vũ còn quan tâm Mỳ làm gì?

- Vì Vũ là người còn bướng bỉnh hơn.

Hàn Mỳ bức xúc di chuột, nhân vật của cô bật dậy chạy loanh quanh. Nhân vật Mưa vẫn ngồi im theo dõi.

- Ai từng nói sẽ mãi là tiểu muội tốt của Mưa vậy? Vũ biết mình đã hơi đường đột, nhưng kể cả Hàn Mỳ không chấp nhận đề nghị của Vũ, thì cũng không có nghĩa phải né Mưa như né tà.

- Xin lỗi.

Hàn Mỳ bắt giác thốt ra, tay cũng vô thức mà gõ chữ.

Vì sao phải nghiêm trọng hóa vấn đề như thế nhỉ?

Hai tuần nay cô đang làm những chuyện ngớ ngẩn gì đây?

Không đồng ý thì sao nào, không phải chính cô tự mình từ chối sau đó lại tự mình dẫn vật chứ?

Thảo nào người ta toàn nói tâm lý con gái khó nắm bắt như thời tiết, ngay chính cả bản thân còn không hiểu mình bị chạm ở đoạn dây nào thì ai mà bắt bệnh được đây. Tất cả đều là tự Hàn Mỳ ngu ngốc chuyện bé xé ra to, chuyện to làm cho tanh bành. Cái này phải trách cái phòng toàn mấy kẻ thích khoa trương mọi chuyện lấy bệnh ỉnh đây mà. Giời ơi là giời!!!! >_<>

Nhìn nhận ra điểm này, Hàn Mỳ lại lập tức phản chấn trở lại. Tốc độ bắn tin cũng theo đó mà tăng vùn vụt:

- Mưa à, Mỳ thực sự rất ngốc! Xin lỗi, coi như hai tuần qua tớ bị chap cheng đi. Bỏ qua nha.

Sau đó Mỳ điều chỉnh cài đặt bỏ chế độ Từ chối tiếp nhận thư từ. Gửi tin nhắn đầu tiên đến Mưa.

- Sư huynh, là tiểu muội u mê trì trệ lắm đường lạc lối, nay đã thấy ánh sáng rồi, sư huynh có tha lỗi không? (biểu cảm cầu nguyện, mắt long lanh).

Gửi đến là ba cái mặt cười một lúc:

- Phải đồng ý với câu nói của Mỳ thôi.

- Là câu gì?

- “Mỳ thực sự rất ngốc”.

Hàn My không tự ái tí nào, gửi lại một cái mặt lè lưỡi.

- Thế mới nhận phải một sư huynh như vậy. Mà sao phu quân nhà Mỳ lại ngoan ngoãn nhường key cho Mưa mà rời đi thế. Bình thường nó cứng đầu lắm, không phải quát nạt một hai câu là chịu nghe đâu.

- Quân tử dùng mưu không dùng sức. Mưa thỏa thuận với thằng nhóc một chút, nó liền đồng ý.

Hàn My hết sức tò mò:

- Thỏa thuận gì thế?

-

Tiểu Mỳ bĩu môi “không nói thì tự mình đi tìm câu trả lời”, vừa nghĩ vừa bật kênh riêng lên tra vấn.

- Thiếu Lâm, tại sao dám để phu nhân của mình ở lại một mình với kẻ gian như thế?

Cậu nhóc gửi lại mấy khuôn mặt cười đến tít cả mắt trả lời:

- Anh ấy nói trong nửa tháng sẽ luyện cấp cùng kéo em lên 7x8x, tặng một bộ full môn phái và một pet Hấp huyết, sau đó cưới cho em một cô vợ tốt.

Mỳ im lặng mà mắt mở to như ống ngắm kính thiên văn. Sau đó trên màn hình hiện chữ “Người ngất trên cành quất rồi”, kèm theo hình nữ hiệp Tiêu Dao lăn đùng ra xỉu. Hàn My nhấn tin riêng tới sư huynh đang ngồi im ắng của mình:

- Mưa à, cũng thỏa thuận với Mỳ đi. Tổ có thể nhường key cho Mưa một trăm lần nha.....

Mưa cười đến rung cả màn hình, sau đó bình tĩnh nói:

- Mỳ chịu để Mưa kéo sao? Mỳ chịu nhận trang bị của Mưa tặng sao? Còn khoản kết hôn thì chính ai từ chối hết lần này lượt khác nhỉ?

Tiểu Mỳ lè lưỡi, lờ tịt câu hỏi đi:

- Dụ dỗ chồng của người khác như thế, thật không phải quân tử!!!!!!

- Mưa cũng có nhận mình là quân tử đâu.

11. Chương 11

Chương 11

Tiểu Mỳ mới phát hiện ra một chuyện. Rằng có một bộ trang phục trong Thiên long bát bộ đẹp kinh khủng. Nhưng để may được nó, thì cũng vất vả vô cùng.

- Sư huynh, trong tuần này Mỳ sẽ lên 7x.

- Thiệt hả? (icon mắt sáng như sao) Nhưng sao tự dừng lại thay đổi ý định thế?

Mưa ngạc nhiên là có lý do của nó. Như chúng ta đã biết, Tiểu Mỳ lười train và hoàn toàn hài lòng với tiến độ bò lên cấp tính theo thời gian hàng tháng của mình. Những hảo hữu trước đây cùng level với nàng nay đều ở trên chín tầng mây hết rồi. Những bạn bè hồi trước thua 20 cấp cũng đã qua mặt, chỉ có Mỳ chậm rãi lượn lờ ở mãi 6x, mỗi tuần may ra thì lên được một vài cấp. Nay đột nhiên còn ba ngày nữa là hết tuần, Mỳ lại hùng hồn tuyên bố sẽ vượt một lúc mấy cấp để lên 7x.

Cô gửi tới sư huynh một bộ mặt giàn giụa nước mắt:

- Vì Mỹ vừa biết rằng, lên 7x thì mới có thể up Kỹ năng câu cá lên cấp 7 được.
- Ha ha, cái đó Mưa biết lâu rồi.
- Mà câu cá cấp 7 mới có nguyên liệu may đồ.

Mưa vỡ lẽ, ra là Tiểu Mỹ đang có ý định may quần áo. Quần áo cần đến Tơ tuyến và Nhiễm tể của câu cá cấp 7, theo Mưa biết hình như là bộ Tiên lữ kỳ duyên. Bộ đồ này cậu cũng từng nhìn qua, trắng tinh khiết rất đẹp, ngay cả tên gọi cũng rất màu mè rồi đó thôi.

- Mỹ may Tiên lữ kỳ duyên hở? Mất công lắm đó. Bạn Mưa hồi trước có người có ý định may, sau đó thiếu điều cào nát màn hình vì mãi không xong.
- Mỹ có nhiều thời gian mà. Đồ tưởng lại được người ta cho, vừa khởi đầu đã hết sức may mắn rồi (cười toe toét).
- Thu hồi lại cái nụ cười đó ngay đi, chả ra dáng thực nữ gì cả sư muội ơi.
- Ngại quá ngại quá, bị phát hiện rồi ư? Mà sư huynh đang làm gì đó?
- Đang train với đệ tử. Để Mưa giới thiệu hai người với nhau.

Hàn My chấp nhận đề nghị thêm đội của Mưa, sau đó hôn hờ phi qua Nhận Bắc gặp hai người đang tả xung hữu đột đánh quái. Chân chạy còn tay gõ chữ:

- Hi hi hi!!!

Tiểu Mỹ vừa chạy như bay tới, chưa thấy mặt đã thấy tiếng tới trước.

[Đội ngũ] [Én Bạc] Sư phụ ơi ai thế ạ?

[Đội ngũ] [Mưa] Là sư muội của sư phụ.

[Đội ngũ] [Én Bạc]Ồ, vậy gọi là gì nhỉ, là sư thái?

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Tên gọi không thành vấn đề, cứ gọi là Tiểu Mỹ như mọi người là ok rồi. (icon cười toe toét).

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Mưa kiếm được đệ tử hồi nào hay thế? Mỹ kêu gọi mãi mà không ai chịu nhận sư phụ. (mặt buồn rười rượi.)

[Đội ngũ] [Én Bạc] Bọn em gặp nhau ở môn phái, sau đó sư phụ hướng dẫn em chơi game đó.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Ha ha, làm tớ nhớ lại hồi mới chơi cũng chạy ba vòng bảy vòng mà không biết làm cái gì.

Tiểu Mỹ đứng nói chuyện một lúc, vừa liếc thấy trên kênh thế giới đang rao tuyển người đi Q map, cô hôn hờ thông báo:

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ]Ồ, sướng thế, Mỹ cũng đang có một mớ nhiệm vụ ở Mai Lĩnh.

[Đội ngũ] [Mưa] Lát nữa Mưa qua phụ làm một lúc là xong.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Thôi, làm Q với Én cho xong đi đã, còn tăng điểm sư đồ nữa. Mỹ chung nhóm với mấy người kia luôn. Gặp sau nha.

12. Chương 12

Chương 12

Nói rồi Tiểu Mỹ lại chạy như bay về map kia để cùng đi. Đến nơi, chợt như phát hiện ra điều gì, Tiểu Mỹ reo lên:

- Ô, Lốc12 cùng bang với tớ phải không?

- Uh.

Lốc12 vốn là thành viên của bang Tam Mao, nhưng trước giờ chưa từng lên tiếng trên kênh bang. Chẳng qua Tiểu Mỹ hay thấy tên của anh chàng mỗi lúc chạy thương nhân được hệ thống báo.

- Bạn chắc là đại gia âm thầm nhất bang mình ý nhỉ?

- Sao? - Lốc ngạc nhiên hỏi.

- Vì mỗi ngày đều thấy bạn năm bảy chuyến thương nhân, nhưng lại không buôn chuyện bao giờ.

- Uh.

- Nói chuyện cũng rất là kiệm lời nha.

- (Icon mỉm cười).

- Như thế thì phải chịu rất tai một phen rồi, vì tớ nói nhiều lắm.

- (Icon cười to) Tớ biết.

- Tớ ít train lắm, nhưng đang nhắm nhe lên 7x để may đồ nên hôm nay sẽ rất chăm.

Vừa nói xong, Tiểu Mỹ đột nhiên thấy mình ở một nơi tối tăm âm u vô cùng. Hóa ra mãi buôn chuyện quá, nên bị quái đánh cạn máu mà cô không để ý, rốt cuộc được Mạnh Bà gọi. Hì hụi chạy về Mai Lĩnh từ Âm Phủ, Tiểu Mỹ gửi tới một cái mặt đỏ bừng xấu hổ:

- Tớ lo nói nên chết lúc nào không biết.

Trả lời là số icon mặt cười nhiều tới nỗi Hàn My nghĩ rằng người bên kia có khi đã ngã ra khỏi ghế vì buồn cười rồi. Đột nhiên Tiểu Mỹ nhận được một lời mời giao dịch từ Lốc. Tiểu Mỹ ngạc nhiên hỏi:

- Cái gì thế?

- Vũ khí.

- Tớ biết, nhưng tại sao lại cho tớ? Tớ có vũ khí rồi.

Trong ô giao dịch mà Lốc gửi tới là một đôi song hoàn. Lốc12 đáp đơn giản.

- Dùng tạm đi. Sợ vũ khí của Mỹ gãy mất.

Tiểu Mỹ khó hiểu nhìn lại, sau đó Hàn My bên này cười ngất. Ra là nãy chạy đôn chạy đáo từ chỗ câu cá về, vẫn chưa kịp thay cần câu bằng vũ khí, vẫn cứ chém tới chém lui bằng cây cần câu gỗ này. Tiểu Mỹ miệng vẫn ngang bướng bao biện:

- Cần câu cá thực chất là một vũ khí hết sức lợi hại khi vào tay cao nhân.

- Thực thất lễ quá! Vốn không biết Mỹ là cao nhân.

Hàn My lại cười lần.

Xong một loạt Q tại bản đồ Mai Lĩnh, Tiểu Mỹ vui vẻ reo lên:

- A, điểm hảo hữu đã đủ để xin chữ kí rồi. My idol, please.....

Phát hiện ra điểm này, Tiểu Mỹ lập tức nhảy xuống ngựa, bắt anh chàng Lốc đứng im như tượng để xin chữ kí. Hoạt động xin chữ kí là hoạt động mà Tiểu Mỹ ham giao du kết bạn rất ưa thích, không chỉ vì phần thưởng pháo hoa thường lệ, mà còn vì cảm giác mình có nhiều thêm mối quan hệ mới rất thú vị. Quy định của trò chơi là khi cùng luyện cấp với người nào đủ 200 điểm hảo hữu trở lên, mới có thể xin chữ kí. Tư thế khi xin chữ kí cũng hết sức hoành tráng, trông cứ như đang ra chiêu tỷ thí nội lực.

Đột nhiên Lốc12 bật lên tiếng thở dài nào nề:

- Khổ công gìn giữ bao nhiêu năm, bây giờ một thân đồng tử(*) đã bị Mỹ phá.
- Hắn ta còn tranh thủ giả vờ kể khổ, Tiểu Mỹ được thể tát nước theo mưa:
- Đừng ngại đừng ngại, tớ hứa sẽ giữ bí mật chuyện này.
- Sau này biết Lốc đã qua tay Mỹ thế này, thì còn ai dám lấy nữa. (icon nước mắt chan chứa).
- Yên tâm, Mỹ là người có trách nhiệm lắm. Có gì sau này cứ tới gặp Mỹ.
- Là Mỹ nói nha.
- Không nuốt lời.

Sau đó vài hôm, lại thấy Lốc12 rủ đi làm nhiệm vụ Trừ ác thiên kiếp lâu để lĩnh lương. Tiểu Mỹ lập tức đồng ý ngay. Cũng lâu rồi không có hảo hữu nào cùng đẳng cấp để đi train cùng, Tiểu Mỹ có phần hơi buồn rầu, nay lại tóm được một tên đời nào chịu thả ra. Trong lúc Lốc chạy vòng quanh lửa quái về để Mỹ nổ bẫy, bất giác nghĩ tới ngày trước mình và Mưa cũng hay đi chung thể này.

- Mỹ có một sư huynh, hồi trước cũng toàn cùng pt đi thiên kiếp lâu lĩnh lương như vậy.
- Thế giờ đâu rồi?
- Họ lên cấp rồi, nếu vào Thiên kiếp lâu thì ở tầng khác.

Nói xong, chính bản thân Hàn My cũng cảm thấy một cảm giác kỳ lạ.

Đã lâu như vậy rồi ư?

Cảm giác như thiếu thốn điều gì đó.

Là ở chỗ này, Tiểu Mỹ lúc nào cũng đứng ở đây, sau đó từ phía kia chạy lại một người kéo theo một đám quái đông đến mờ mắt. Vừa đánh quái vừa nói chuyện rất vui vẻ.

Cho nên hai mươi vòng Thiên kiếp lâu, bình thường có thể nói là cực kì nhàm chán, cũng cảm giác hoàn thành rất nhanh. Đã siêng đi đến nỗi vạn linh thạch nhận được đổi được hẳn mấy bộ trang bị ngự tứ, lại còn phải mang bán đi vì không dùng tới.

Hàn My mở kênh riêng, gửi tin nhắn tới Mưa:

- Sư huynh, đang làm gì đó, ngắm mấy cô chân dài hử?
- Không làm gì nên kéo đệ tử ấy mà. Còn Mỹ đang train hử?
- Mỹ đang Trừ ác lĩnh lương.
- Coi chừng giàu quá nhà kho chứa tiền sẽ bị sập nha.
- Ha ha.....

Bỗng nhiên thấy kênh PM chữ bay lên mù mịt.

[Đội ngũ] [Lốc12] Sao đứng đờ ra thế?

[Đội ngũ] [Lốc12] Mỹ, coi chừng chết kìa.

[Đội ngũ] [Lốc12] Tiếp máu đi.

[Đội ngũ] [Lốc12] Alo, có ai ở đó không?

.....

Hàn My giật mình thấy cột máu của mình le lói sắp cạn kiệt vội vàng tiếp thêm, sau đó cười hihi.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Sorry đại ca, tớ không để ý lắm.

[Đội ngũ] [Lốc12] Mấy cô đang yêu lúc nào tâm trạng cũng ở trên mây, quen rồi.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Sặc, nói gì cứ như thiệt!

13. Chương 13

Chương 13

Đánh quái được một lúc, Tiểu Mỹ lại phải chạy ra ngoài trị liệu sau đó chạy vào lại. Lốc12 bèn kêu cô giao dịch, sau đó đưa qua một con trâu thú. Mỗi người chơi trong game có thể mang theo bên mình một con pet, mỗi con lại có một kỹ năng riêng. Như con hổ của Mỹ đang dùng sức đánh khá mạnh, khi đi train có thể nhanh tiêu diệt mục tiêu. Còn con pet mà Lốc12 vừa cho Mỹ, lại có chức năng trị thương cho chủ nhân, khi sắp chết nó có thể tiếp máu. Đối với Tiểu Mỹ phải nội công thiếu máu bẩm sinh mà nói, thì còn mừng hơn được cho vàng. Lục tung cả túi lên xem có thứ gì giá trị có thể đổi lại không, nhưng Tiểu Mỹ đành thất vọng:

- Tớ lại không có gì để đổi cả, thôi lấy ít đồ ăn về ăn dần nhá.

Cứ vài bữa, Lốc12 gặp lại đổi cho Tiểu Mỹ mấy thứ trang bị rất hữu ích. Tiểu Mỹ ái ngại nói:

- Lốc à, thôi giữ trang bị để dùng đi. Cứ đổi như thế này sẽ bị bội thực đồ ăn mất.

Bên kia cười sảng khoái:

- Đồ Lốc chế ra đã đủ dùng rồi, chẳng qua chỉ có mấy món ít sao hơn mang cho Mỹ mà thôi. Đừng suy nghĩ nhiều quá.

- Hi, đồng ý. - Anh chàng đã nói thế, Tiểu Mỹ cũng không để bản khoản nhỏ nhỏ trong lòng nữa. - Đố Lốc nha, con gì ba đầu tám đuôi?

Chuyển chủ đề nhanh như chớp, đúng là không ai qua mặt được Tiểu Mỹ.

- Con quái vật hổ?

- Không. Cho đoán lại.

- Con nhện biển dị...

Tiểu Mỹ lè lưỡi:

- Không phải. Là con số 38 đó.

Hi hi, đương nhiên không dễ trả lời rồi. Hồi trước khi Tiểu Mỹ đọc câu hỏi này, cũng phải suy nghĩ lâu thật lâu mới tìm ra đáp án đấy chứ.

Bên kia im lặng một lúc, sau đó hỏi lại:

- Vậy đố Mỹ gì mà ba đầu tám chân?

À, thật không chịu thua kém tí nào phải không. Tiểu Mỹ gãi đầu.

- Con nhện biển dị....

- Ha ha, là hai người cười chung một con ngựa, thì có ba đầu và tám chân cả thấy.

- Botay. Vậy đố Lốc, cái gì Adam có hai, mà Eva chỉ có một?

- Là chữ “A” phải không?

Một bữa trong Bang đang rủ nhau đi Q, Tiểu Mỹ đột nhiên hô hào:

- Mọi người ơi, chúng ta đi kết bái đi.

Sở dĩ Mỹ ta đột nhiên nghĩ tới điều này vì từng nghe nói rằng một pt toàn bộ đều là hảo hữu kim lan với nhau, khi đánh quái sẽ được nhiều kinh nghiệm hơn. Ấy cũng chỉ mới là nghe nói chứ chưa thực tế chứng kiến nên đâm ra hết sức tò mò muốn thử. Mọi người đều đồng ý, rông rần nhau tới lễ đường ở Lạc Dương để kết bái, nhưng Lốc lại nói:

[Đội ngũ] [Lóc12] Tớ sẽ kết bái với hết mọi người, trừ Tiểu Mỹ.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Tại sao thế?

Tiểu Mỹ tự vấn bản thân dạo này đã làm gì để bị người ta ghét bỏ như thế. Phải chăng dạo này lười nấu ăn quá rồi không, đồ ăn có phải không tốt khiến người ta bị đau bụng, hay mấy hôm trước đang cùng train Mỹ lại đi ngủ sớm mà quên chào hỏi một tí.

- Khỏi thắc mắc, cứ vậy đi.

Tuy vẫn còn hoài nghi âm ức, nhưng cũng không để ảnh hưởng tới tiến độ kết bái, Tiểu Mỹ lập tức giành:

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Tớ làm nhị nương, cho tớ làm nhị nương.

[Đội ngũ] [ThaoThuc] Ơc, con gái thì làm em út đi, còn tranh chấp gì thế?

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Không, cho tớ làm nhị nương đi mà. Để GàKute làm út được rồi.

[Đội ngũ] [HắcPhong] Đã thích làm to thì làm đại nương luôn đi.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Nhị nương mới oai mà, đại nương già lắm.....

Chỉ nội việc phân công thứ tự mà cũng ồm tỏi lên một lúc, cuối cùng Tiểu Mỹ già mồm vẫn hoan hỷ nhận được vị trí thứ hai.

Thấy tin nhắn riêng tới, của Mưa.

- Sư muội, mới kết bái hả?

Cũng nhanh nhạy thật, cô vừa mới kết nghĩa xong thì đã bị phát hiện ngay rồi.

- Uk, sao biết hay thế?

- (icon cười).

- Còn Mưa đang làm gì?

- Nếu Mỹ cũng chăm dõi theo Mưa như Mưa dõi theo Mỹ thì sẽ biết thôi, đâu cần hỏi.

Hàn My thấy mặt mình nóng bừng lên một tí, sau đó kiểm tra dữ liệu, thấy Mưa đã lập tổ đội hai người, bèn thông báo:

- Mưa đang kéo đệ tử.

- Khá khen cho Tiểu Mỹ cũng biết suy đoán

14. Chương 14

Chương 14

Có gì mà không nghĩ ra chứ, dạo này cứ mỗi lần hỏi tới, Mưa đều đang kéo đệ tử. Chỉ có điều, đệ tử của Mưa với Mỹ thực sự không hợp nhau. Tuy tính của Mỹ cũng thuộc diện vô tư không mấy khi để bụng, nhưng không hiểu sao cứ nói chuyện được một lúc là lại cảm giác tay chân bứt rứt, sau đó đều im lặng kiểm soát rồi đi. Với cả, lần trước đang nói chuyện thì ẾnBạc làm như vô tình nhắc tới:

- Em với sư phụ sẽ kết hôn.

Thật ra điều này cũng không làm Mỹ ngạc nhiên lắm. Từ trước, lúc nói chuyện cũng vài lần ẾnBạc đề cập tới chuyện hảo hữu của hai người sắp đủ 1000, rồi chuyện vay tiền để sắm đồ đẹp, chuyện mới được Mưa tặng trang bị, trân thú. Dù sao thì bản thân mình cũng từ chối người ta rồi, chồng cũng đã cưới rồi, còn muốn tham lam gì nữa. “Sư huynh có thể tìm được người tâm đầu ý hợp, phải chúc phúc cho họ” – Tiểu Mỹ cố bảo bản thân nghĩ như thế, nhưng tính đi tính lại, mình chẳng phải các nhân vật cao thượng trong

các tiểu thuyết tình yêu nhan nhản, không việc gì phải giả đồ làm chuyện thực lòng không muốn. Có điều người ta đã có ước hẹn với nhau như thế, lúc đi Q mà mình cứ chen chân vào cảm giác như kẻ thứ ba, nên cuối cùng vẫn là về tụ tập phá phách với anh em trong Bang. Vừa vui lại bớt suy nghĩ linh tinh.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Tớ vẫn không hiểu nhá, tại sao lại trừ tớ ra không kết bái? Đã gây nên tội nghiệt gì vậy Lốc?

[Đội ngũ] [HắcPhong] Ân oán không phải ngày một ngày hai, có khi tích tụ đã lâu rồi Mỹ ơi.

Nào có chứ, cái này thiệt là oan nha. Tiểu Mỹ trước nay hiền lành ngoan ngoãn, có bao giờ làm gì chọc phá người khác ghê gớm tới nỗi bị thù ghét đâu. Chắc có sự hiểu lầm gì đây rồi.

[Đội ngũ] [ThaoThuc] Có thể người ta sợ có một bà xã nhiều chuyện, sẽ phải đi vá màng nhĩ định kỳ.

Lại là lý do cũ rích này ư. Chẳng lẽ “cái mồm làm khổ cái thân” – câu mà đời trước truyền lại lại ứng nghiệm đến vậy.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Tớ dạo này đã ít nói đi nhiều lắm rồi mà (về mặt ai oán).

[Đội ngũ] [GàKute] Chuyện riêng của người ta, sao mọi người cứ đứng ngoài đoán mò hoài.

[Đội ngũ] [MrLimDim] Rõ rành rành như thế mà cứ thắc mắc làm gì nhỉ. Sư huynh muội thì không thể kết hôn được.

Đúng là không hổ danh MrLimDim, không nói ra thì thôi, mỗi lần phát biểu lại khiến người ta phải ngạc nhiên một phen.

[Đội ngũ] [GàKute] À, ra thế. (mặt cười gian)

[Đội ngũ] [HắcPhong] À, ra vậy. (mặt cười gian)

[Đội ngũ] [ThaoThuc] ý đồ là như thế. (mặt cười gian)

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] mọi người phối hợp ăn ý quá nhỉ.

Haiza, loại sự tình này không phải cô chưa từng gặp qua. Trong game rất là dễ dàng quen thân, gán ghép cũng là thường xuyên. Như Tiểu Mỹ hở ra là xắn tay làm bà mối, đáng tiếc lại chẳng thành công được mối nào để mà đòi phí trung gian. Dạo này Lốc với Mỹ lại hay chung đội đi Q, chẳng trách được mọi người lại gửi tới cùng một cái biểu cảm trêu chọc như vậy.

Đáng tiếc Hàn Mỹ lại không dự đoán được Lốc đột nhiên đang ngồi chơi xơi nước lại bình tĩnh phán một câu:

[Đội ngũ] [Lốc12] Tớ quả thật có ý đó.

Gì đây, tính khoát nước theo mưa ấy à?

Úi giời ơi, nghề của Mỹ, nghề của Mỹ. Không có người xướng thì thôi, chứ đã có người xướng thì Tiểu Mỹ ta phụ họa nhiệt tình nha.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Ngại quá. Quả thật không phải bị ghét bỏ mà còn được ái mộ ư? (icon mắt long lanh).

[Đội ngũ] [Lốc12] Vừa mới gặp đã thích Mỹ vô cùng rồi. Cũng là Tiểu Mỹ đã nhận có trách nhiệm với tớ.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Đương nhiên, chỉ không ngờ Lốc với tớ lại ý nặng tình sâu đến thế.

[Đội ngũ] [Lốc12] Ủ, vậy xem ngày lành rồi chúng mình bái đường nhỉ?

Cùng lắm mới được hơn tuần đi train cùng nhau chứ mấy. Được cái Lốc trước nay im ắng thế nhưng không ngờ khi đi với Mỹ nói chuyện cũng người tung kẻ hứng vui tới quên trời đất. Lại có rất nhiều chuyện thú vị để kể, cô có thể ngồi nghe suốt một buổi không chán. Nếu ở ngoài đời có khi đã thành một đôi bạn cùng tiến hết sức vui vẻ rồi.

[Đội ngũ] [GàKute] Đại ca với nhị nương cứ làm như bọn mình chết rồi ý.

[Đội ngũ] [HắcPhong] Trật tự xem kịch hay.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Nhưng mà, ôi thôi ngang trái thay, tớ đã có chồng rồi.

Hi hi, chưa lúc nào thấy tên nhóc Thiếu Lâm hữu dụng như lúc này. Với ông chồng vô trách nhiệm thỉnh thoảng mới thấy gửi một tin hỏi thăm như hấn ta, quả thật lấy ra làm bia đỡ đạn hầy còn nhân nhượng lắm.

[Đội ngũ] [MrLimDim] Sao kiểm tra dữ liệu thấy có chồng chiếc gì nữa đâu. Bị đá rồi mà còn không biết.

Ha ha ha..... Hả??????

Cái-gì-cơ????

15. Chương 15

Chương 15

Tiểu Mỹ chính mình tự xem lại, quả thật trong ô quan hệ phụ thê, trước nay vẫn hiện Thiếu Lâm phụ nhân, nay trống trơn. Là như thế nào đây? Là như thế nào đây hở giời? Không phải lỗi hiển thị của hệ thống chứ? Tiểu Mỹ đầu óc rối ren, vội gửi tin nhắn tới Thiếu Lâm:

- Nè, sao vậy sao vậy sao vậy? Tại sao trong dữ liệu của chị không có em là chồng nữa.

Đến cách đặt câu hỏi cũng khiến người nghe đỏ mặt hời. May là Thiếu Lâm nhanh lẹ hiểu ý.

- Hôm trước em lên 8x xong, chờ chị lên để thỏa thuận mà không thấy nên em đã đơn phương ly hôn rồi.

Ôi cái thằng nhóc hòa thượng này, lúc nào cũng khiến chị mày hóa đá như thế đấy à?

Không những Tiểu Mỹ đầm nước mắt mà Hàn My cũng đang đứng hình đây.

Đơn phương ly hôn rồi? Không phải đang đùa chứ?

- Vậy tại sao đến một cái tin nhắn thông báo cũng không có.

- Em quên mất. Mà tưởng hệ thống thông báo rồi.

Thiếu Lâm cười vô tư giải thích. Cuộc hôn nhân này thực được rất mau lẹ nên ra đi cũng chớp nhoáng đến thế. Còn tưởng Tiểu Mỹ vì bị chia tay thảm lắng mà ảm ức không liên lạc gì lại. U sầu gì nhỉ, Thiếu Lâm bản thân thấy khó hiểu, không phải chia tay với mình thì Tiểu Mỹ sẽ lập tức kết hôn với Mưa sao. Như cậu sau khi chia tay Tiểu Mỹ thì cũng đã ngay sau đó kết hôn rồi. Vợ mới vừa ngoan lại rất dễ bắt nạt, bảo gì nghe nấy, đâu như chị Mỹ vừa đánh đá vừa bắt thường.

Hàn My nghĩ lại có khi mấy hôm trước lúc cắm acc câu cá xong vội vàng đọc một lượt tin nhắn để tắt máy đi ngủ thì đã vô tình lướt qua cái tin thông báo ấy rồi.

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Quả thật, tớ bị đá rồi. Hơn nữa còn bị đá hết sức âm thầm, đến nay mới biết là mình vừa bị chồng bỏ.

Đời này, kiếp này, xin nhớ tránh cho xa mấy ông chồng vị thành niên ra. Bọn nó thật hết sức vô lương tâm mà. Vừa bỏ Mỹ đã vui ngay duyên mới rồi.

[Đội ngũ] [HắcPhong] Chuyện này cũng có thể dự đoán trước. Từ khi mới cưới đã thấy không ổn rồi.

[Đội ngũ] [ThaoThuc] He he he..... ai biểu già mà ham lấy con nít cơ.

[Đội ngũ] [GàKute] Em thì lúc nào cũng thích mấy anh già cơ hí hí.

Thật là mấy tên sư đệ láo toét, còn dám cười trên nỗi đau của chị hai này. Đã thế á, đã thế á... ..

[Đội ngũ] [Tiểu Mỹ] Lóc, để tang ba ngày, sau đó chúng ta thành thân đi.

Party năm người đều bị câu này của Tiểu Mỹ làm cho choáng váng. Không phải là vừa bị bỏ tức khí lên mà trừ người ta chết rồi chứ. Lại còn nói “để tang ba ngày”? Chỉ thấy Lốc gửi tới một mặt cười nghiêng ngả sau đó bảo:

[Đội ngũ] [Lốc12] Ba ngày vừa đủ chuẩn bị. Thông báo với Bang lên tinh thần đi ăn cưới.

16. Chương 16

Chương 16

Lúc xì lông lên thì rất hùng hồn. Nhưng sau đó tự dưng thấy lo lắng không yên. Tại sao lúc nào đám cưới của Mỹ cũng được quyết định đúng lúc tâm trạng tức giận hoặc ngơ ngẩn ngần vậy. Bây giờ muốn hủy hôn cũng không dám, sợ bị chửi quá ~>_<~>

May thay, một sự việc diễn ra hôm sau đã khiến vụ kết hôn của Tiểu Mỹ đi vào một chiều hướng mới.

Chuyện kể rằng, khi ấy Tiểu Mỹ vừa đăng nhập vào game, thấy trên kênh Bang đang bàn tán chuyện liên quan đến bị lừa mất acc. Chuyện này cô chưa gặp bao giờ, phần vì phúc của cô to, phần vì acc còi trang bị cùi không ai thèm dòm ngó, chắc đây mới là lý do chính.

Khi ấy có một tên đang phát biểu hăng hái rằng mình có 1 acc 9x, trang bị cũng khá, chẳng bị ai lừa nhưng hôm trước loay hoay đổi mật khẩu xong quên mất pass mới, câu hỏi bí mật thì không có, thế là vừa hay mất luôn, vừa tức vừa buồn cười.

Mấy người còn lại mới hỏi thế acc kia là acc nào, có ở cùng bang không. Hắn ta bèn nói ra một cái tên.

ThiênLôi.

Tên này rất quen.

Tên này không phải rất quen mà là cực kì quen.

Bởi vì ấy là tên sư phụ của Tiểu Mỹ.

Thực tế, Tiểu Mỹ chơi game này là một ngày bị câu dẫn bởi hình ảnh đẹp mắt khi qua chơi nhà thằng bạn cùng lớp cũ. Hồi ấy là nghỉ hè năm thứ ba, rảnh rỗi tự tập lớp cấp ba đi ăn kem, sau đó nó không có xe nên Tiểu Mỹ tiện đường chở về, thấy nó chơi hay hay và về nhà hì hụi lập một acc chơi thử. Rồi nó kêu Tiểu Mỹ bái nó làm sư phụ. Giờ thì nó đang thao thao bất tuyệt trên kênh bang.

Tiểu Mỹ thấy khói bốc ra từ đầu mình ngày một nhiều.

Dùng giọng điệu ngọt ngào nhất mới lên kênh Bang hỉ hả một câu.

[Bang phải] [Tiểu Mỹ] Chào cả nhà.

Câu chào này hết sức bình thường, vài người vui vẻ chào lại.

Chỉ có một người đột nhiên im bật.

[Bang phải] [Tiểu Mỹ] Hi Lốc, sao tự dưng không nói gì nữa?

[Bang phải] [Lốc12] Hi, chào Tiểu Mỹ. Khỏe không?

Được rồi, đám khói trên đầu cô đã cháy rừng rực thành một trận hỏa hoạn lớn rồi. Trêu vào ai không trêu đám trêu vào ta hả tên kia. Chán sống rồi rồi ư?

[Bang phải] [Tiểu Mỹ] CÒN DÁM?????

[Bang phải] [Tiểu Mỹ] CÒN DÁM CHÀO TÔI HỞ?

[Bang phải] [Tiểu Mỹ] LÀ ÔNG? LÀ ÔNG??????

Bị đồng chữ viết hoa to tướng cùng một đám mặt tức giận bưng bưng của Tiểu Mỹ làm cho hết hồn, vài hóng chuyện viên trong bang lập tức bu lại.

[Bang phái] [ThaoThuc] Có gì hot? Có gì hot?

[Bang phái] [Lộc12] Hi, chuyện nội bộ, có gì đóng cửa bảo nhau.

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Nội bộ cái đầu ông. Dám lừa tôi lâu nay. Chán sống rồi!

Các thành viên trong bang rồi việc cũng chen vào người một vài câu.

[Bang phái] [Cô Độc] Không phải ngày kia cưới ư, sao tự dưng chiến tranh thế?

[Bang phái] [Treasure] Vợ chồng son không tránh khỏi có lúc xích mích.

Tình hình quả thật lâu nay Bang nhân tản không có sự vụ gì gay cấn nên một số cá nhân đã sinh ra buồn bực lắm rồi. Đời nào bỏ qua được màn “ghen tuông” - theo ý suy đoán của một số người được. Kể thêm dầu, kẻ góp gas, có người thì mang diêm tới đốt cho đám cháy càng lúc càng to. Tiểu Mỹ cười lạnh một tiếng sau đó ung dung phun ra một câu.

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Tổ cảnh báo với nữ nhi bang mình, tránh xa tên Lộc ra. Ngoài đời hần vừa gây nhom gây nhách, hay ăn vạ, đã thế còn không biết đi xe máy.

Là hần ta biết Hàn My mà lâu nay cứ giả lơ. Hàn My nghĩ vừa tức vừa xấu hổ, lại còn bao nhiêu chuyện nhắng nhít vớ vẩn cũng từng vô tư kể ra.

[Bang phái] [Lộc12] Hàn My, làm gì phải cạn tàu ráo máng như vậy, ít nhiều chúng ta cũng sắp cưới nhau.

À, đến lúc này mà còn dám mở mồm nhắc!

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Đẹp, đẹp, giờ này mà còn dám mơ tới đám cưới. Tôi lại mang dao sang nhà gọt đầu giờ.

Thằng bạn này học cùng Tiểu Mỹ từ hồi cấp hai, trong lớp cũng không phải thân thiết keo sơn nhưng được cái gần nhà nên hồi trung học cứ hở ra là thấy hần ta “tiện thể” ghé vào nhà mượn vở chép bài. Mà đã tới thì cứ ngồi lì ăn hết mấy rá bánh mẹ Hàn My làm rồi mới chịu ra về. Đi đâu cũng mặt mày hớn hở chạy qua xin Tiểu Mỹ cho đi nhờ xe, ai đời lớn tướng như thế rồi còn chưa biết đi xe máy, chả ra đáng một tí tẹo nào.

[Bang phái] [Bạc Mệnh] Run run run... ... Tiểu Mỹ thực tế đánh đá như thế này ư?

Trước nay Tiểu Mỹ rôm rả thì đã có tiếng rồi, nhưng cũng chưa lúc nào thấy nàng bạo phát như thế này. Lại còn mang sổ tóc ít ỏi trên đầu đối phương ra mà dọa, quả là khiến nhiều kẻ được mở mắt.

[Bang phái] [Lookat] Cũng may hồi trước tôi chưa vợ phải nàng, nếu không e rằng một miếng da cũng không còn.

Hàn My bĩu môi. Từ lâu đã coi Tiểu Mỹ này như bà tám, không muốn điếc tai thì tránh xa ba thước rồi hôm nay còn đang lúc bực mình xông vào phát biểu. Tiểu Mỹ ngọt ngào đáp lại.

[Bang phái] [Tiểu Mỹ] Bạn Lookat, tớ méc bx chuyện bạn đi hẹn hò bí mật với mấy em chân dài hôm trước nha.

[Bang phái] [Lookat] Ấy ấy... (biểu cảm khóa miệng).

17. Chương 17

Chương 17

Đại khái là lòng bùng một hồi, Tiểu Mỹ lại ngồi một mình ở ruộng lúa trông trọt, cảm thấy tâm trạng hết sức u ám. Một hồi lâu thì có tin nhắn riêng tới. Người gửi là tên chồng huyệt kiêm hàng xóm vô duyên.

- Ê, đang làm gì đấy?

Còn hỏi, đang tính kế mưu sát ông đây.

- Tôi đang nghĩ thịt ông luộc hay kho tàu thì ngon hơn.

- Aiza, tôi hiến kế là hầm cháo đi, vì tôi toàn xương nếu kho không có gì ăn đâu.

Hàn My buồn cười, đến lúc này vẫn còn pha trò được, giỏi.

- Ông lừa được tôi chắc đang hí hửng lắm hả.

Bên kia tỏ vẻ hối lỗi, xịu mặt nói:

- Đâu có, hồi trước từng kể chuyện tôi có lập một acc phụ vào bang TamMao chạy thương nhân rồi mà. Chẳng qua hồi ấy chơi acc Thiên Lôi đang hăng hái nên ít khi dùng tới. Sau này bị mất pass mới quay lại.

Như thấy giải thích chưa đủ, Lốc bao biện thêm:

- Cũng là bà tới bắt chuyện trước.

-

- Lại còn nói lia lịa làm tôi chẳng chen vào được câu nào.

-

Đấy, đấy, lại lời đặc điểm ý của cô ra mà kể tội hử.

Lốc thú nhận là lúc đầu cũng tính im lặng trên chộc một tí thôi. Nhưng dần dần thấy dễ vậy cũng rất vui nên không tiết lộ thêm nữa.

- Với lại tôi cũng chả muốn lần đầu cưới vợ trong đời lại cưới phải một thằng con trai giả gái.

Làm gì phải bí quan cỡ đó. Tuy trong game số lượng game thủ nam đúng là áp đảo nữ, cũng có nhiều tên con trai rành rành nhưng lại lập acc nữ, còn lấy tên hết sức mỹ tình để chơi, nhưng không phải vì thế mà gặp ai cũng nơm nớp lo sợ chứ.

Tiểu Mỹ vốn không hay để bụng chuyện gì lâu, suy nghĩ một chút, cũng là mình nhất thời cao hứng mà nhận lời, chứ thực tâm không phải là muốn kết hôn, sau đó chắc lười, cũng không việc gì phải tức giận, chỉ là một chuyện nho nhỏ mà thôi. Nói vài câu an ủi với tên bạn xong lại quay sang chăm chú trông lúa.

Trong bãi trông trọt ngoài cô còn có một người ngồi. Vị trí ngồi lại không gần thửa lúa nào hết, mà đang hướng mặt tới ruộng của Tiểu Mỹ. Tiểu Mỹ thu hoạch ba lần rồi mà vẫn thấy nhân vật kia im lặng ngồi đó. Chắc lại cắm acc đây mà, cô thầm nghĩ rồi lại chăm chú với việc của mình.

Phải mà bình thường thì Tiểu Mỹ kiểu gì cũng chạy lại gần xem kiểm tra dữ liệu của người kia rồi đó, tính cô tò mò bẩm sinh mà. Hơn nữa cũng rất thích kết giao, nếu là bạn bè kiểu gì cũng tiến tới nói chuyện, không là bạn bè thì nói chuyện tới khi thành bạn bè mới thôi. Nhưng hôm nay tâm trạng cô đi xuống tệ hại rồi, chẳng thiết tha gì với việc tìm hiểu ai nữa. Mỗi mối quan hệ lại kéo Tiểu Mỹ vào một mớ rắc rối. Cứ lúc đầu thì vui, rất là vui, sau đó sẽ tức giận, hoặc chán, hoặc ảo não, cuối cùng lại không đâu vào đâu.

Cứ ngồi thông thả mà xem độ thành thạo trông trọt của mình tăng dần, tăng dần còn hơn.

Thỉnh thoảng lại có vài người chạy qua, không gian sau đó lại chìm vào yên tĩnh.

Trong một phút lơ đãng, cô nhấn F11.

Tên người kia hiện lên.

18. Chương 18

Chương 18

Mưa?

Không nhầm chứ?

Mưa?

Tiểu Mỹ nhìn kỹ lại xem có thêm kí tự nào không. Vì trong game rất nhiều người có tên giống nhau, chỉ là khác nhau ở chỗ viết hoa viết thường, có dấu không dấu, hoặc thêm vài kí tự ở trước sau. Tiểu Mỹ chạy tới gần, kiểm tra dữ liệu.

Không nhầm. Chính là sư huynh của mình. Nhưng tại sao Mưa lại ở đây?

Trên đầu của Mưa bay ra một hàng chữ.

- Rốt cuộc cũng chịu nhìn đến đại sư huynh này rồi à?

- Mỹ để F11 nên không hiện tên nhân vật. Hôm nay Mưa lại không mặc đồ sư môn không nhận ra.

Với cả cô cũng không nghĩ Mưa tới gần như vậy mà không gọi mình, cứ ngồi im làm gì không biết.

- Ra là giá trị của Mưa chỉ ở một bộ quần áo đó thôi?

Giọng điệu tuy không nghe thấy nhưng cảm giác có chút buồn bực.

- Thói quen thôi. Mưa ra đây trông trợt hả?

- Không.

Im lặng một hồi, Tiểu Mỹ bình thường nói chuyện huyền thuyên lại đột nhiên không nghĩ muốn nói gì. Cuối cùng, vẫn là cô lên tiếng trước.

- Bao giờ kết hôn kêu Mỹ qua dự nữa nha.

- Ai kết hôn?

- Sư huynh chứ ai.

Từ hồi nói chuyện với Ân Bạc tới nay cũng được mấy ngày rồi, điểm hảo hữu chắc thừa rồi, chuẩn bị thì cũng vài ngày là có thể xong, trừ khi muốn làm đám cưới hoành tráng thiệt hoành tráng.

Một hồi sau Mưa đột nhiên nói:

- Tiếc là game này không có động tác nắm tay.

-?

- Mưa chỉ muốn được nắm tay Mỹ một lần.

Hàn My thấy tay mình đột nhiên run lên một chút. Tại sao, mỗi câu nói của Mưa, đều khiến cô cảm thấy xúc động mãnh liệt, chỉ là một câu nói mà thôi, đừng như thế được không.

- Ngày mai Mỹ lại kết hôn à?

Hàn My tính gõ chữ trả lời, nhưng nghĩ sao lại chần chừ.

- Lần này có mời Mưa không? Hình như có tổ chức rình rang hơn thì phải.

Hàn My thấy tai mình nóng bừng, đồng thời cũng có chút thắc mắc. Chuyện kết hôn chỉ mới quyết định cách đây hai ngày, ngoài việc mọi người cứ bàn tán xì xầm trên kênh Bang, Tiểu Mỹ cũng chưa nói cho ai biết. Hơn nữa cũng phải gần cả tuần rồi Mưa với cô không liên lạc gì, vì sao mà biết. Tiểu Mỹ nghe nhắc tới chuyện kết hôn, cũng đồng thời nghĩ tới một chuyện.

- Vậy Mưa với Ân khi nào bái đường? Có mời Mỹ không?

- Mưa hủy quan hệ sư đồ với Essen rồi.

Đúng là phải thế mà. Khi kết hôn thì phải hủy quan hệ sư đồ trước. Trong game có một điểm buồn cười, đó là hảo hữu kim lan, sư huynh muội cũng như sư đồ với nhau không thể kết hôn. Muốn kết hôn phải hủy quan hệ này đi. Nếu cả quan hệ sư đồ cũng hủy rồi, vậy chắc hôm nay, ngày mai là tiến hành thôi.

Hàn My không nhận thấy bản thân có một chút chua xót dâng lên trong lòng. Tay cứ vô thức mà gõ chữ:

- Vậy chừng nào thành thân?

Bên kia lại im lặng mất một lúc. Hôm nay số thời gian im lặng của cả hai bên đặc biệt nhiều. Nhưng lần này, câu trả lời lại là một câu hỏi làm Hàn My chẳng hiểu đầu cua tai nheo gì.

- Mỹ ngọc thiết hay đang vờ ngọc vậy?

Sao câu chuyện lại lái qua đề tài IQ của cô thế này, chẳng hiểu gì cả. Tiểu Mỹ mơ mơ màng màng một lúc, sau đó gãi đầu trả lời.

- Coi như là tớ ngọc thật đi. Vì thật không hiểu Mưa nói gì.

- Ý Mưa là Mưa không thích Essen, không thích cô ta, không thích có một đệ tử như thế, nên đã hủy quan hệ đi. Không biết Essen đã nói những chuyện bịa đặt gì với Mỹ vậy?

Hàn My đã u mê trì trệ, nay lại cảm thấy u mê trì trệ hơn. Cái gì mà đôi vợ chồng sắp cưới lại thành ra như kẻ địch thế nhỉ. Hay là Mưa cũng gặp một trường hợp y hệt như Tiểu Mỹ. Không phải đời này nhiều chuyện trùng hợp như thế chứ.

- Essen là bạn cùng lớp cấp 3 giả dạng không quen biết của Mưa hả?

Lần này đến lượt Mưa thấy đầu mình to hẵn ra.

- Mỹ đang nói chuyện gì vậy? Vốn dĩ không quen, tính cách cũng không hợp. Vô tình gặp ở sư môn rồi họ nói muốn nhận sư phụ nên Mưa nhận mà thôi. Lớp cấp ba nào?

Hàn My gõ đầu mình một lúc, sau đó gửi tới một dòng chữ.

- Ngày mai Mỹ không kết hôn. Hủy đám cưới rồi.

- Vì sao vậy?

Nếu Mưa biết được lý do, chắc lại được phen cười đến rụng răng mất thôi. Hàn My bình tĩnh trả lời.

- Vì Tiểu Mỹ không có duyên với những đám cưới chớp nhoáng.

19. Chương 19

Chương 19

Lại nói chuyện thêm một hồi. Đề tài chuyển qua những event đang nhộn nhịp trên diễn đàn, sau đó chuyển mấy clip đám cưới siêu hào nhoáng từng được tổ chức. Tiểu Mỹ lúc này đã lấy lại được khí thế, không hiểu từ đâu sinh lực ủa ra dào dạt, tốc độ gõ chữ cũng theo đó mà tăng vù vù.

- Cô dâu chú rể thì cứ phát sáng như sao nha, dàn phù rể thì nhìn xong Mỹ muốn ngất luôn. Quá đẹp zai, quá đẹp zai... .. (biểu cảm học máu mũi).

- Phải kiến nghị FPT bỏ cái icon này đi thôi.

Tại sao cứ mỗi lần nhắc tới một nhân vật nam nào Tiểu Mỹ đều dung tính từ đẹp zai sau đó gửi kèm một cái biểu tượng phun máu mũi vậy không biết. Tiểu Mỹ không lấy chuyện đó làm quan trọng, tiếp tục kể lể.

- Còn lúc rước dâu thì đông ơi là đông, chật hết cả đường, nhưng mà cứ chạy đều như duyệt binh..... Có điều...

- Có điều sao?

- Đó không giống đám cưới như Mỹ thích.

Bên máy tính, khuôn mặt Hàn My đã chuyển qua trạng thái mơ màng, nếu ai đột nhiên nhìn tới thì chắc đã bị buồn cười chết rồi. Cũng may là bọn trong phòng hôm nay rủ nhau đi hội thảo việc làm hết, nếu không Hàn My đã không có thời điểm phát huy cao điểm tính mơ mộng bẩm sinh như thế.

- Như thế nào?

- Đám cưới thật đơn giản. Chỉ có hai người. Thật là yên tĩnh, có thể nói chuyện thoải mái. Có thể ngồi bao lâu thì ngồi, đi chơi đến khi mệt rã thì thôi. Mỹ nghĩ, một khi đã thật lòng yêu mến ai đó, thì việc thể hiện như thế nào đã không còn quan trọng nữa rồi.

Hàn My vừa nói, vừa thấy tai mình nóng lên một tí. Không phải chỉ đám cưới trong game, mà ngoài đời cô cũng thích một dạng đám cưới như thế. Có điều chưa từng kể với ai về chuyện này, kể cả bọn bạn cùng phòng. Chưa có cả người yêu mà đã mơ tới chuyện đám cưới, nói ra sẽ bị cười đến hói đầu mất.

- Đừng có cười Mỹ nha.

- Mỹ ơi.

- ...?

- Có một câu Mưa từng hỏi, và Mỹ cũng từng trả lời rồi.

- ...?

Mưa đang nói chuyện gì thế, có phải thực sự IQ rất thấp không mà Hàn My chưa theo kịp.

- Chúng ta thành thân nhé.

“Chúng ta thành thân nhé.”

.....

Hàn My từ từ nhắm hai mắt lại, thật khế.

Máu đang chạy từ trái tim đập đều đặn của cô tới từng mạch máu nhỏ, từng chút, từng chút một, lên khắp võ não, toàn thân.

Một dư vị ngọt ngào lan tỏa khiến lòng cô thật ấm áp.

Câu nói này, có phải chính là câu nói mà cô đang chờ mong.

Đây chính là lời cầu hôn giản dị chân thành mà Tiểu Mỹ, không, là Hàn My vẫn thường mơ.

Người này, có phải chính là người mà cô vẫn nghĩ tới.

Là người mà khi từ chối họ, lòng cô âm ỉ đau.

Là người mà khi không gặp họ cô thấy bồn chồn.

Là người mà mỗi khi thấy tên của họ xanh trên danh sách bạn bè là bỗng nhiên thấy vui vẻ.

Là người mà khi nghe nói họ sẽ kết hôn với ai đó, tâm trạng cô rối cuộc không thể tốt lên.

Chỉ là trong game. Chỉ là trong game. Nhưng có sao chứ, chỉ cần cảm thấy vui và hạnh phúc là đủ. Game thì sao nào, cũng là một phần của tính cách cô, một phần con người cô.

Tay gõ chữ thật chậm.

- Chỉ ước gì có động tác nắm tay, quả thật muốn nắm tay Mưa quá.

20. Chương 20 End

Chương 20

Hai người lập đội, cùng đi hủy quan hệ kết bái hảo hữu kim lan. Sau đó đi bái đường. Tự đứng nhìn danh sách bạn bè, Tiểu Mỹ nói:

- Có một người này, Mỹ muốn mời làm chủ hôn.

- Được, chỉ cần Mỹ thích.

Mỹ gửi tin nhắn riêng tới SkyLine, cô bạn Nga My tiên tử hung hăng đáng yêu của mình.

- Sky, đang làm gì?

- Train ở Tần hoàng địa cung với Bang.

- Tối chỗ Mỹ nằm phút được không?

- Có chuyện gì quan trọng?

- Uk.

Ngay sau đó Tiểu Mỹ thấy trên kênh bang đang la lối ầm ĩ.

[Bang phải] [Lookat] Trời ơi, Sky bỏ đi đâu vậy?

[Bang phải] [Treasure] Đang train mà bỏ anh em thế, ai buff máu đây.

[Bang phải] [TamMao] Bang chủ ra lệnh SkyLine quay lại ngay!!!!

[Bang phải] [SkyLine] Im miệng, tôi lượn năm phút, tự lo máu đi.

[Bang phải] [Lookat] Láo quá láo quá, nói với Bang chủ, phó bang chủ với cả quan chức của bang thế đấy à.

[Bang phải] [SkyLine] Nhiều chuyện.

Ôi bạn Sky, tớ thiết yêu bạn nhất mà. >_<>

SkyLine cười phượng bay tới, ngạc nhiên thấy Tiểu Mỹ đang hí hửng đứng cạnh lễ đường.

- Ý gì đây? Tưởng hủy rồi cơ mà.

Tiểu Mỹ làm bộ bên lên nhưng lại nói một câu không biết xấu hổ:

- Hí hí, vui quá ừ chờ được.

- Bó chiếu, thế chú rể đâu?

SkyLine lúc nãy đi train cùng Bang có nghe nói cô bạn Tiểu Mỹ bé nhỏ của mình đã đá chú rể hôm qua giữa bàn dân thiên hạ rồi. Sao tự đứng chưa được mười phút thì nghe cô gọi qua Lễ đường dự đám cưới, lại còn chỉ có mình Sky, trong Bang chẳng có ai khác. À không phải là không có ai khác. Từ đằng xa đang thấy một tên chạy hộc tốc tới. Chân vừa chạm đất, hắn ta gào lên:

- Giời ơi, hai người cao hứng quá nhỉ. Tôi suýt ngã ngựa gãy giò rồi đây.

Tiểu Mỹ mở to mắt:

- MrLimDim?

Mưa cười nhẹ:

- Là Mưa mời tới.

Ngạc nhiên thật nha, Tiểu Mỹ không khỏi hoài nghi.

- Hai người quen nhau?

- Ừ.

Thảo nào mà chuyện Mỹ chuẩn bị làm đám cưới hụt hời trước cũng biết được. Tên nội gián này bình thường im ỉm nhưng hôm nay lại đặc biệt khí thế.

MrLimDim: “Sao sao? Tôi vừa mới lên được một tí đã thấy gọi đi ăn cưới rồi. Cứ tưởng ông cưới cái mù đệ tử suốt ngày bám lấy môn kia chứ. Mụ ta còn nợ tôi ba mươi vàng mã chưa thềm trả, hừ. Mỹ đá tên kia hồi nào mà nhanh thế?”

SkyLine: “Sắp đám cưới mà ông còn phát biểu mấy câu chia rẽ nội bộ thế à?”

MrLimDim: “He he, sao không thấy ai, để tôi loa cả Bang tới nha.”

SkyLine: “Đầu đất, không thấy là chỉ có hai khách danh dự thôi à.”

MrLimDim: “Đồng mới vui chứ”.

SkyLine: “Lúc nào ông cưới thì đi mà mời đồng. Đám của người khác mà cứ làm như của mình. Vô duyên!”

Mặc kệ bên này hai “khách danh dự” đang vô mồm ồm tởm, Mỹ và Mưa tranh thủ mua thiệp cưới.

Sau đó bốn người nhanh chóng tiến vào lễ đường. Bái đường xong, SkyLine tóm cổ MrLimDim ra ngoài. Trước khi đi hẳn còn tranh thủ gào nốt một câu.

“Chúc hạnh phúc nhé!”

Lễ đường đồ rực hôm nay thật rộng và cũng thật khác. Pháo hoa tự nhiên thấy cũng đẹp hơn mọi khi. Tiểu Mỹ sau đó được dẫn đi ngắm cảnh hết bản đồ này tới bản đồ khác.

- Ngày mai Mỹ tốt nghiệp rồi. – Hàn Mỹ đột nhiên nói. – Sắp về nhà rồi.

Nói bốn năm lâu cũng lâu mà nhanh cũng thật nhanh. Từ khi còn là một con bé ngơ ngơ ngác ngác đi lạc ngay trong khuôn viên trường tới lúc trở thành một sinh viên năm cuối chuẩn bị lăn vào guồng quay của cuộc sống.

Nhà của Hàn Mỹ, vẫn giống như cách đây mấy tháng cô về nghỉ lễ. Chỉ là dàn cây gấc trước cổng dày hơn và xanh hơn một tí. Còn một điểm nữa, trong phòng khách thừa ra một người. Người ngồi đó vừa lạ vừa quen, đang nở nụ cười ấm áp hết như từng làm cô tan chảy cách đây một tháng.

- Chào, sư muội!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/buoc-vao-tim-em-nhe-nhang-nhu-the>